

Ακολούθως η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγήτρια στα άρθρα 2, 11, 12, 13, 18 και 19 του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως:

Επί του άρθρου 2

Α) Σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 2 οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νπδδ, που προσλαμβάνονται από 1.1.2011 και εξής, εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώ για τους κλάδους υγείας, επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος υπάγονται στην ασφάλιση των οικείων φορέων, στους οποίους ασφαλιζονται οι προσληφθέντες μετά την 1.1.1993. Επίσης με την παρ. 3 του άρθρου οι διατάξεις του ν. 1897/1990, των άρθρων 9 παρ. 15 και 34 παρ. 17 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την υπαγωγή των προσώπων που αυτές αφορούν στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Κατά την αιτιολογική έκθεση του ως άνω σχεδίου νόμου «θεσπίζονται αλλαγές στο μέχρι σήμερα ισχύον συνταξιοδοτικό πλαίσιο των δημοσίων υπαλλήλων με στόχο την εναρμόνιση του ασφαλιστικού του δημοσίου τομέα με τις ρυθμίσεις του υπό κατάθεση ασφαλιστικού νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης» δηλαδή αυτού με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.», για το οποίο γνωμοδότησε η Ολομέλεια με τα Πρακτικά της 3^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της 24.6.2010.

B) Το Σύνταγμα όπως είναι γνωστό περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις που αφορούν τους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι κατά το άρθρο 103 παρ. 1 είναι «οι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους». Ειδικότερα, στο άρθρο 103 προβλέπει για το διορισμό τους την ύπαρξη οργανικής θέσης (παρ. 2), θεσπίζει τη μονιμότητά τους και παρέχει ειδική δικαστική προστασία στις περιπτώσεις μεταβολής της υπηρεσιακής τους κατάστασης (παρ. 4), ενώ με το άρθρο 104 απαγορεύει την κατοχή δεύτερης θέσης και θεσπίζει ανώτατο όριο πρόσθετων απολαβών. Εξάλλου, ως προς το συνταξιοδοτικό καθεστώς τους περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 73 παρ. 2 απαιτείται για τα συνταξιοδοτικά νομοσχέδια, που αφορούν την απονομή σύνταξης σε δημοσίους υπαλλήλους, να υπάρχει γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 98 παρ. 1 περ. δ), με το άρθρο 80 παρ. 1 απαιτεί για τη χορήγηση σύνταξής τους την ύπαρξη ειδικού νόμου, ενώ με το άρθρο 98 παρ. 1 περ. στ προβλέπεται ότι οι διαφορές που ανακύπτουν από την απονομή συντάξεών τους υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ενόψει των ανωτέρω και του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, η διάταξη του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, με την οποία οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος καλύπτει συνταξιοδοτικά τους μισθωτούς, δεν συνάδει με τις προμνησθείσες συνταγματικές διατάξεις και μεταβάλλει την αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επισημαίνεται ότι στους υπαλλήλους της Τράπεζας της Ελλάδος επιφυλάσσεται ιδιαίτερη συνταξιοδοτική μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους και λειτουργούς, αφού αυτοί, σύμφωνα με το

άρθρο 64 του προηγούμενου σχεδίου νόμου με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.» για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, ως προς τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης εντάσσονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία θα λειτουργεί ως ασφαλιστικός φορέας.

Γ) Νομοτεχνικά στην περιπτ. β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού «Τα ανωτέρω πρόσωπα ... στους οποίους υπάγονται όσοι από αυτούς έχουν ασφαλισθεί για πρώτη φορά ...» να διαγραφούν οι φράσεις «από αυτούς» ενώ στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού να διαγραφεί η λέξη «ανάλογη».

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω υπό στοιχείο Α, Β και Γ εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού.

Συνεχίζοντας την εισήγησή της η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού ανέφερε ότι το συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων της Βουλής διέπεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 103 παρ. 6 Συντάγματος, από τον Κανονισμό της Βουλής και συνεπώς αυτό δεν μπορεί να ρυθμισθεί τυπικά με νόμο και πρέπει να διαγραφούν από το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού οι φράσεις «τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής».

Η Ολομέλεια έκανε δεκτή κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού για τους υπαλλήλους της Βουλής, ενώ έξι (6) μέλη της Ολομέλειας, ήτοι οι Σύμβουλοι Γεώργιος Βοΐλης, Ασημίνα Σαντοριναίου, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα και Γεωργία Τζομάκα, διατύπωσαν τη γνώμη ότι από το συνδυασμό των άρθρων 65 παρ. 6 και 103 παρ. 6 του Συντάγματος προκύπτει ότι με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται μόνο θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της

Βουλής, ενώ το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς ρυθμίζεται με τυπικό νόμο, δεδομένου ότι οι συντάξεις των υπαλλήλων αυτών δεν κανονίζονται με Πράξεις του Προέδρου της Βουλής, αλλά με Πράξεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, και δεν επιβαρύνουν τον Προϋπολογισμό της Βουλής, αλλά τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επί του άρθρου 11

Με το άρθρο 11 εισάγονται οικονομικά κίνητρα επιμήκυνσης του εργασιακού βίου. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου συντάξιμου μισθού των υπαλλήλων ή στρατιωτικών που προσλήφθηκαν ή κατατάχθηκαν αντίστοιχα, στο Δημόσιο μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετίας αυξάνεται κατά 2,5% από (1/50) για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} έτους και μέχρι του 40ού έτους. Η προσαύξηση αυτή ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 2, για όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2015.

Νομοτεχνικά στην παραγρ. 2 του άρθρου αυτού η φράση «δεν ισχύει» να αντικατασταθεί με τη φράση «δεν χορηγείται».

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού.

Επί του άρθρου 12

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), η οποία παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης που καταβάλλεται από το Δημόσιο και υπολογίζεται σε ποσοστό επί του συνολικού

ποσού της σύνταξης από 1.400,01 ευρώ και άνω. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνονται υπόψη τα ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008, καθώς και η τυχόν προσωπική και αμεταβίβαστη διαφορά. Τα ποσά της ΕΑΣ αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 μέχρι το τέλος του επόμενου από την παρακράτηση μήνα.

Υπενθυμίζεται ότι η επιβολή ειδικής μηνιαίας εισφοράς επί των καταβαλλομένων συντάξεων ως ένας τρόπος αυτοχρηματοδότησης του συνταξιοδοτικού συστήματος υιοθετήθηκε αρχικά με το ν. 2084/1992. Ειδικότερα με τη διάταξη του άρθρου 20 αυτού είχε επιβληθεί προσωρινή ειδική μηνιαία εισφορά στις συντάξεις και χορηγίες που καταβάλλονταν από το Δημόσιο από 1.1.1993, ενώ με το άρθρο 60 του ίδιου νόμου είχε επιβληθεί ειδική εισφορά στις συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης πλην ΟΓΑ και ΝΑΤ. Η δεύτερη εισφορά αποδιδόταν στον ΛΑΦΚΑ (άρθρο 25 παρ. 3 ν. 2556/1997), προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά οι ελλειμματικοί φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Για την πρώτη περίπτωση η νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκρινε ότι η εισφορά αυτή περιόριζε το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των συνταξιούχων του Δημοσίου χωρίς να αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση του ν. 2084/1992 ή του ν. 2592/1998 (με τον οποίο παρατάθηκε η επιβολή της) το δημόσιο συμφέρον ή η δημόσια ωφέλεια, που εξυπηρετείται, ή να συνδέεται η επιβολή της με κάποιο στοιχείο ανταποδοτικότητας, δηλ. συγκεκριμένου οφέλους, που πρόκειται να απολαύσουν οι ως άνω συνταξιούχοι, ώστε να δικαιολογείται η κατ' εξαίρεση

επιβολή του ως άνω περιορισμού, ενώ η διατήρηση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών κρίθηκε ότι καθιστούσε την εισφορά αυτή πόρο υπέρ τρίτων (ελλειμματικών ασφαλιστικών οργανισμών) και επομένως δεν επαγόταν άμεσα συνταξιοδοτικά οφέλη για τους συγκεκριμένους συνταξιούχους που υφίσταντο τον περιορισμό. Τελικά η ειδική αυτή μηνιαία εισφορά καταργήθηκε από 1.1.2004 και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση επιστράφηκαν τα ποσά που είχαν παρακρατηθεί από 1.1.2001 έως 30.6.2004. Για τη δεύτερη περίπτωση η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων έκρινε ότι με την επιβολή της ως άνω ειδικής μηνιαίας εισφοράς περιοριζόταν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι με τα ποσά αυτής καλύπτονταν τα ελλείμματα των ασφαλιστικών φορέων και διασφαλιζόταν η συνέχιση της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους τους.

Στην αιτιολογική έκθεση του παρόντος σχεδίου νόμου δεν περιέχεται καμία αιτιολογία σχετικά με την αναγκαιότητα επιβολής της ΕΑΣ στις συντάξεις, που καταβάλλει το Δημόσιο. Ενόψει του γεγονότος όμως, ότι στο άρθρο 38 του υπό κατάθεση προηγούμενου σχεδίου νόμου για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.» περιλαμβάνονται όμοιες διατάξεις, οι οποίες αφορούν την επιβολή της ΕΑΣ και στις συντάξεις του Δημοσίου, προτείνεται η συμπλήρωση της παρούσας αιτιολογικής έκθεσης με τις αντίστοιχες σκέψεις εκείνης. Προτείνεται επίσης η εναρμόνιση των λοιπών διατάξεων του παρόντος άρθρου με τις παραγράφους 5, 6 και 7 του άρθρου 38 του προηγούμενου σχεδίου νόμου για τη μεταρρύθμιση

του ασφαλιστικού συστήματος, με τις οποίες προβλέπεται η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Λογαριασμού της ΕΑΣ, η έκδοση ΚΥΑ, με την οποία θα προβλέπεται η απόδοση της ΕΑΣ στον λογαριασμό, η διαδικασία μεταφοράς των ποσών στους ΦΚΑ, το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για την κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου κύριας σύνταξης, καθώς και ότι μετά το 2015 τα ποσά της ΕΑΣ θα αποτελούν έσοδο του ΑΚΑΓΕ, ο σκοπός του οποίου είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Σημειώνεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αρμοδιότητα διενέργειας διαχειριστικών ελέγχων στον ΑΚΑΓΕ, καθώς και στο ειδικό κεφάλαιο αυτού, στο οποίο θα συγκεντρώνονται τα ποσά της ΕΑΣ.

Τέλος επισημαίνεται ότι η Ολομέλεια με τα Πρακτικά της 3^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της 24.6.2010 διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις για την ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 38 του προηγούμενου σχεδίου νόμου για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος: «Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου άρθρου την ΕΑΣ επέβαλε η κρίσιμη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, για την αντιμετώπιση της οποίας έχει καταρτισθεί και εφαρμόζεται ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης με κύριο στόχο τη σημαντική μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό του ΑΕΠ και τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέους, που υποθηκεύουν το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον της εθνικής οικονομίας. Με το σχέδιο νόμου επιχειρείται ριζική αναμόρφωση του συστήματος ασφάλισης. Για την ομαλή μετάβαση από το ισχύον στο νέο σύστημα χωρίς να αντληθούν επιπρόσθετοι

πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό, υιοθετείται η λύση της αυτοχρηματοδότησης του υφισταμένου συστήματος με τη «συμβολή των συνταξιούχων από ένα επίπεδο σύνταξης και άνω, στην αντιμετώπιση των τρεχουσών οικονομικών δυσχερειών» (σελ. 15). Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (σελ. 11) χωρίς την παρέμβαση (βλ. ν. 3845/2010) το 2015 το σύστημα δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους. Με τα δεδομένα αυτά, κρίνεται ότι ο επιβαλλόμενος με τη διάταξη του άρθρου 38 παρ. 1 του σχεδίου νόμου περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξυπηρετεί λόγους δημοσίου συμφέροντος, που είναι η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ελλειμματικών ασφαλιστικών φορέων και της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους. Μετά το 2015 όμως, τα ποσά της ΕΑΣ προβλέπεται να αποτελέσουν έσοδα του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008, σκοπός του οποίου είναι η χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Είναι προφανές ότι το 2015 θα επανεκτιμηθεί εάν ο περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξακολουθεί να εξυπηρετεί λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι ο ΑΚΑΓΕ έχει θεσμοθετημένους και άλλους πόρους (βλ. άρθρο 149 παρ. 3 ν. 3655/2008), ενώ η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών φορέων δεν στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην επιβολή της ΕΑΣ, αλλά και στην απόδοση όλων των μέτρων που θα

ληφθούν στο πλαίσιο των δημοσιονομικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον τομέα ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος (βλ. ν. 3845/2010 και εισηγητική έκθεση αυτού)».

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου 12, μειωψήφουντων 2 μελών, ήτοι των Συμβούλων Χρυσούλας Καραμαδούκη και Μαρίας Αθανασοπούλου, οι οποίες διατύπωσαν τη γνώμη ότι η διάταξη του άρθρου 12 δεν ρυθμίζει συνταξιοδοτικά θέματα δημοσίων υπαλλήλων και επομένως δεν χρήζει γνωμοδότησης από την Ολομέλεια.

Επί του άρθρου 13

Οι διατάξεις του άρθρου 13 δεν ρυθμίζουν συνταξιοδοτικά θέματα δημοσίων υπαλλήλων και στρατιωτικών και κατά συνέπεια δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επί των άρθρων 18 και 19

Με το άρθρο αυτό εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και στους υπαλλήλους των ΟΤΑ, άλλων νπδδ, στο προσωπικό του ΟΣΕ και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων (του ν.δ. 3395/1955), δεδομένου ότι αυτοί υπάγονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ/τος 4277/1962 και του ν. 3163/1955, στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων. Τέλος, το άρθρο 19 αφορά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί των άρθρων 13, 18 και 19 του υπό κρίση σχεδίου νόμου.

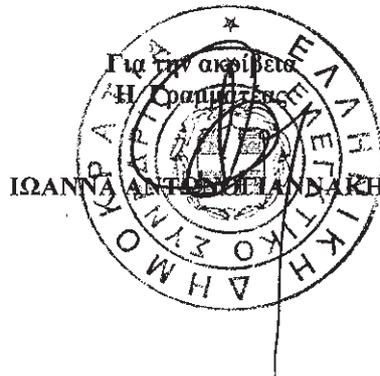
Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΠΡΑΚΤΙΚΑ

**ΤΗΣ 5^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 30^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2010**

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Γεώργιος - Σταύρος Κούρτης, Πρόεδρος, Ευστάθιος Ροντογιάννης, Ιωάννης Καραβοκύρης, Φλωρεντία Καλδή, Γεώργιος Κωνσταντάς, Θεοχάρης Δημακόπουλος και Διονύσιος Λασκαράτος, Αντιπρόεδροι, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Μιχαήλ Ζυμής, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Ευάγγελος Νταής, Μαρία Βλαχάκη, Σωτηρία Ντούνη, Νικόλαος Μηλιώνης, Άννα Λιγωμένου, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρη, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Αντώνιος Κατσαρόλης, Χριστίνα Ρασιά και Θεολογία Γναρδέλλη, Σύμβουλοι.

Οι Αντιπρόεδροι Χρήστος Ντάκουρης και Νικόλαος Αγγελάρας και οι Σύμβουλοι Χρυσούλα Καραμαδούκη, Γεώργιος Βοΐλης, Ελένη Λυκεσιά, Ευαγγελία - Ελισσάβητ Κουλουμπίνη, Αγγελική Μυλωνά και Γεωργία Τζομάκα απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδρίασης οι Σύμβουλοι Σωτηρία Ντούνη και Γεωργία Μαραγκού, που ορίστηκαν από τον Πρόεδρο εισηγήτριες, φέρουν προς συζήτηση την Τροπολογία στο σχέδιο νόμου «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ», που εστάλη στο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το υπ' αριθ. πρωτ. ΓΥ9286/28.6.2010 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών, για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος, το περιεχόμενο της οποίας έχει ως εξής :

«ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

του Υπουργού Οικονομικών στο σχέδιο νόμου «Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις»

Άρθρο 1

Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων

1. Πρόσωπο του οποίου λήγουν τα καθήκοντα στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες χωρίς να έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα από αυτές, δικαιούται να μεταφέρει στον Ελληνικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης που είχε υπαχθεί πριν την ανάληψη υπηρεσίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή που θα υπαχθεί μετά την λήξη των καθηκόντων του, το ασφαλιστικό στατιστικό ισοδύναμο των δικαιωμάτων σύνταξης που έχει αποκτήσει στις Κοινότητες.
2. Η αίτηση μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων διαβιβάζεται από τη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον ή στους αρμόδιους ελληνικούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, μέσω του Οργανισμού Σύνδεσης.
3. Ως Οργανισμοί Σύνδεσης, ορίζονται οι φορείς που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 2592/1998.
4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,

καθορίζεται ο τρόπος μετατροπής του ασφαλιστικού στατιστικού ισοδυνάμου της παρ. 1 του άρθρου αυτού σε συντάξιμα έτη καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 2

Επικαιροποίηση ποσού αναλογιστικού ισοδυνάμου

1. Οι διατάξεις του γ' εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57Α'), τροποποιούνται ως εξής:

« Ο ενδιαφερόμενος από την ημερομηνία που φέρει το εν λόγω έγγραφο κοινοποίησης πρέπει σε προθεσμία είκοσι τεσσάρων (24) μηνών να δηλώσει εγγράφως στον ελληνικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης, μέσω της Διοίκησης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εάν αποδέχεται τη μεταφορά του αναλογιστικού ισοδυνάμου από το Ελληνικό Σύστημα στο Σύστημα Συνταξιοδότησης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

2. α. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 2592/1998, αντικαθίστανται από 1-5-2004 ως εξής:

«5. Ο Οργανισμός Σύνδεσης κατά την πραγματική μεταφορά του αναλογιστικού ισοδυνάμου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 10 του παρόντος νόμου, βεβαιώνει τόσο τη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσο και τον ενδιαφερόμενο ότι το μεταφερόμενο ποσό αποτελεί το αναλογιστικό ισοδύναμο των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που οφείλονται κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από τους ελληνικούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, στους οποίους είχε υπαχθεί ο υπάλληλος πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ότι είναι απαλλαγμένο από κάθε είδους φόρο ή κράτηση».

β. Το ποσό του αναλογιστικού ισοδυνάμου το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 2592/1998, μεταφέρεται στο Συνταξιοδοτικό Σύστημα των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αναγωγή του στο χρόνο της πραγματικής μεταφοράς του, βάσει του Επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά. Ως χρόνος

πραγματικής μεταφοράς νοείται η εξηκοστή 60ή ημέρα, από την ημερομηνία περιέλευσης της δήλωσης αποδοχής του ενδιαφερομένου στον Οργανισμό Σύνδεσης. Εάν η πραγματική μεταφορά διενεργηθεί μετά την 60ή ημέρα, ο Οργανισμός Σύνδεσης, μετά από ενημέρωσή του, πρέπει να υπολογίσει και μεταφέρει το επί πλέον ποσό.

Η κατά τα ανωτέρω αναγωγή διενεργείται από τον οικείο Οργανισμό Σύνδεσης και προκειμένου για περιπτώσεις που αφορούν ασφαλιστικά δικαιώματα κύριας σύνταξης και εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Γ.Λ.Κ., από τις Δ/σεις Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής της Υπηρεσίας Συντάξεων, κατά περίπτωση.

γ. Ως χρόνος πραγματικής μεταφοράς:

i. για ποσά αναλογιστικού ισοδυνάμου που έχουν ήδη μεταφερθεί στο συνταξιοδοτικό σύστημα των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού, νοείται η εξηκοστή (60ή) ημέρα από την ημερομηνία της περιέλευσης στον Οργανισμό Σύνδεσης της έγγραφης γνωστοποίησης της περίπτωσης από την αρμόδια Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της σχετικής αίτησης του ενδιαφερόμενου και

ii. για δηλώσεις αποδοχής που έχουν περιέλθει στον Οργανισμό Σύνδεσης πριν από την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού και εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο, νοείται η εξηκοστή (60ή) ημέρα από την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού.

δ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν για όσες αιτήσεις μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων από το ελληνικό συνταξιοδοτικό σύστημα στο σύστημα συνταξιοδότησης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν υποβληθεί από 1-5-2004 και μετά.

Άρθρο 3

Θεμελιωτικές υπηρεσίες

1. Ως χρόνος ασφάλισης των τακτικών υπαλλήλων του Δημοσίου για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 0.1.01.2011 και μετά λογίζεται, πέραν του χρόνου πραγματικής υπηρεσίας, των χρόνων που αναφέρονται

π) στην παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 και του χρόνου στρατιωτικής θητείας και ο χρόνος σπουδών για την απόκτηση ενός μόνο πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, καθώς και ο χρόνος σπουδών, μετά τη συμπλήρωση του 17^{ου} έτους της ηλικίας, σε μέσες επαγγελματικές σχολές, ο οποίος είναι ίσος με τα κατά το χρόνο αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της οικείας σχολής, εφόσον ο χρόνος αυτός δεν λογίζεται συντάξιμος με βάση άλλες διατάξεις. Ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας που λογίζεται συντάξιμος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 ανέρχεται για τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής από 0.1.01.2011 σε δύο (2) έτη.

2. Η αναγνώριση και εξαγορά των χρόνων της προηγούμενης παραγράφου διενεργείται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α')

Ειδικότερα, ο κατά τα ανωτέρω αναγνωριζόμενος χρόνος αυτός καθορίζεται κατ' ανώτατο όριο :

α) σε τέσσερα (4) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2011.

β) σε πέντε (5) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2012.

γ) σε έξι (6) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2013 και

δ) σε επτά (7) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2014 και εφεξής».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ»

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Γεώργιος Σχοινιωτάκης, διατύπωσε την, επί της ως άνω Τροπολογίας, έγγραφη γνώμη του ως ακολούθως :

«ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ.

Άρθρο 1

Στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου 1, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι, με τις διατάξεις αυτού του άρθρου δίνεται η δυνατότητα σε υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που αποχωρούν από αυτές χωρίς να έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα σύμφωνα με τα απαιτούμενα από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης (Κ.Υ.Κ.) των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να μεταφέρουν τα ασφαλιστικά – συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα στο Ελληνικό Συνταξιοδοτικό Σύστημα. Με τις διατάξεις αυτές, εναρμονίζεται η Ελληνική νομοθεσία με τα οριζόμενα στην παρ.1 του άρθρου 11 του 8^{ου} παραρτήματος του Κ.Υ.Κ. Εν πρώτοις πρέπει να παρατηρηθεί ότι, δεν θα πρέπει μόνο η Ελληνική νομοθεσία να προσαρμοσθεί προς το 8^ο παράρτημα του Κ.Υ.Κ. (αρθρ. 11 παρ.1 αυτού), αλλά θα πρέπει να χωρίσει και γι'αυτούς, ιδίως για εκείνους που θα λάβουν σύνταξη μετά το 2015, ότε θα ισχύουν τα νέα μέτρα συνταξιοδότησης, οι ίδιες διατάξεις αναλογικής σύνταξης με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους χωρίς εξαίρεση, γιατί διαφορετικά θα προκύψει θέμα παραβίασης του άρθρου 4 του Συντάγματος. Ως γνωστόν οι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αμείβονται πλουσιοπάροχα σε αναφορά με τους υπαλλήλους του Ελληνικού Δημοσίου και δεν θα είναι δίκαιο, εφόσον

μεταφέρουν στη χώρα τα ασφαλιστικά – συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και συνεχίζουν την υπηρεσία τους στη χώρα για να θεμελιώσουν μελλοντικά (μετά το 2015) σύνταξη να μην υπαχθούν στο νέο ασφαλιστικό σύστημα με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις όπως συμβαίνει με τους λοιπούς υπαλλήλους του Δημοσίου. Βέβαια θα έπρεπε στην εισηγητική έκθεση ν'αναφέρεται αναλυτικά το άρθρο 11 του κεφαλαίου 8 του Κ.Υ.Κ. που επικαλείται. Περαιτέρω θεωρούμε ότι, ο καθορισμός με Κ.Υ.Α. και όχι με διάταξη ειδικού νόμου των μαθηματικών τύπων, που θα μετατρέψουν το μεταφερόμενο ασφαλιστικό – στατιστικό ισοδύναμο σε ασφαλιστικό χρόνο στους Ελληνικούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου δεν είναι συμβατός με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Με Κ.Υ.Α. δεν επιτρέπεται με την άνω συνταγματική διάταξη να καθορίζονται ούτε τα συντάξιμα χρόνια, ούτε οι προϋποθέσεις απονομής ή αναπροσαρμογής σύνταξης από το Δημόσιο.

Άρθρο 3

Ως προς τον πλασματικό χρόνο που ορίζεται στο άρθρο τούτο ενδεχομένως θα δημιουργηθούν προβλήματα ως προς τα ποσά «εξαγοράς» αυτού, αλλά και ως προς το ανώτατο όριο αναγνώρισης αυτού, αφού λαμβάνεται ως κριτήριο αυτού μια τυχαία χρονολογία θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2010

Ο

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας
του Ελεγκτικού Συνεδρίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΧΟΙΝΙΩΤΑΚΗΣ»

Η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγήτρια επί των **άρθρων 1 και 2** της Τροπολογίας που κατατέθηκε με το ΓΥ9286/28.6.2010 έγγραφο του Υπουργού Οικονομικών στο σχέδιο νόμου του ίδιου Υπουργού «Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις», εισηγείται ως ακολούθως:

Επί του άρθρου 1

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι τα πρόσωπα, τα οποία διετέλεσαν υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και έληξε η απασχόλησή τους χωρίς να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από αυτές, μπορούν να μεταφέρουν στο ελληνικό συνταξιοδοτικό σύστημα τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που απέκτησαν από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Για τη μεταφορά των δικαιωμάτων τους αυτών μπορούν να ζητήσουν τη μεταφορά του ασφαλιστικού-στατιστικού ισοδυνάμου του άρθρου 8 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας (όπως ισχύει), ο τρόπος μετατροπής του οποίου σε συντάξιμα έτη θα καθορισθεί με ΚΥΑ. Ως ασφαλιστικό-στατιστικό ισοδύναμο του ως άνω Κανονισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων νοείται «η αξία σε κεφάλαιο των παροχών που αναλογούν στον υπάλληλο και υπολογίζονται σύμφωνα με τον πίνακα θνησιμότητας που αναφέρεται στο άρθρο 9 του Παραρτήματος XII, και βάσει του ετησίου επιτοκίου, το οποίο δύναται να αναθεωρηθεί σύμφωνα με τους οριζόμενους στο άρθρο 10 του Παραρτήματος XII κανόνες».

(ΓΓ)
Επισημαίνεται ότι στις περιπτώσεις μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, που αποκτήθηκαν σε ελληνικό ασφαλιστικό φορέα πριν από την είσοδο υπαλλήλου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 2592/1998 ορίζει ότι μεταφέρεται το αναλογιστικό ισοδύναμο. Το αναλογιστικό ισοδύναμο υπολογίζεται για την περίπτωση της κύριας σύνταξης ως το γινόμενο του συντελεστή αναλογιστικού ισοδυνάμου επί το ποσό της μηνιαίας σύνταξης που θα δικαιούται ο υπάλληλος κατά την ημερομηνία, που η αίτησή του θα περιέλθει στον Οργανισμό Σύνδεσης, επί τον αριθμό των ετησίως καταβαλλομένων, σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου φορέα. Ο συντελεστής αναλογιστικού ισοδυνάμου προκύπτει από τους πίνακες του άρθρου 14 του ν. 2592/1998 και προκύπτει από το συνδυασμό της ηλικίας του υπαλλήλου κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησής του στη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της ηλικίας έναρξης πληρωμής της σύνταξης.

Ενόψει αυτών, ο τρόπος μετατροπής του ασφαλιστικού - στατιστικού ισοδυνάμου σε συντάξιμα έτη του άρθρου 1 παρ. 4 της παρούσας Τροπολογίας πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο νομοθετικής ρύθμισης και όχι κανονιστικής διοικητικής πράξης.

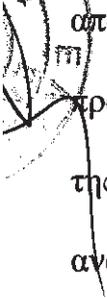
Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου 1 της παρούσας Τροπολογίας.

Επί του άρθρου 2

Με τη διάταξη της παρ. 1 τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 10 παρ. 3 εδαφ. γ του ν. 2592/1998 και ορίζεται ότι η προθεσμία υποβολής δήλωσης αποδοχής μεταφοράς του αναλογιστικού ισοδυνάμου από το ελληνικό συνταξιοδοτικό σύστημα σε αυτό των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι πλέον 24 μηνών.

Με την περ. α της παρ. 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίστανται από 1.5.2004 (ημερομηνία ισχύος του Κανονισμού ΕΚ 723/2004, με τον οποίο τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 2 του Παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας) οι διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 5 του ν. 2592/1998 και ορίζεται πλέον ότι ο χρόνος υπολογισμού του αναλογιστικού ισοδυνάμου που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, που έχουν αποκτήσει υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο ελληνικό συνταξιοδοτικό σύστημα είναι αυτός της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης στη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και όχι της περιέλευσης της αίτησης στον αρμόδιο Οργανισμό Σύνδεσης.

Με την περ. β της παρ. 2 ορίζεται ότι το αναλογιστικό ισοδύναμο μεταφέρεται στο συνταξιοδοτικό σύστημα των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αναγωγή στο χρόνο της πραγματικής μεταφοράς του, με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ως χρόνος πραγματικής μεταφοράς ορίζεται η 60ή ημέρα από την περιέλευση της δήλωσης

 αποδοχής του ενδιαφερομένου στον Οργανισμό Σύνδεση ή ο χρόνος της πραγματικής μεταφοράς εάν αυτός εκτείνεται πέραν των 60 ημερών. Στην περ. γ της ίδιας παραγράφου ορίζεται ο χρόνος πραγματικής μεταφοράς για: α) ποσά αναλογιστικού ισοδυναμίου, που έχουν ήδη μεταφερθεί στο συνταξιοδοτικό σύστημα των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι την ισχύ του νόμου αυτού, β) δηλώσεις αποδοχής που έχουν περιέλθει στον Οργανισμό Σύνδεσης πριν από την ισχύ του παρόντος σχεδίου νόμου και εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο, και γ) για αιτήσεις μεταφοράς που έχουν υποβληθεί από 1.5.2004 και εξής. Οι ως άνω διατάξεις κρίνονται δικαιολογημένες.

Η Ολομέλεια δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού.

Ακολούθως, η Σύμβουλος, Σωτηρία Ντούνη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγητής, φέρει προς συζήτηση το **άρθρο 3** της αποσταλείσας με αριθμό πρωτοκόλλου ΓΥ9286/28.6.2010 Τροπολογίας του Υπουργού Οικονομικών, προκειμένου η Ολομέλεια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 73 παράγραφος 2 του Συντάγματος, να εκφράσει τη γνώμη της επ' αυτών.

Η Σύμβουλος Σωτηρία Ντούνη επί του ως άνω **άρθρου 3** αναφέρει τα ακόλουθα:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αναγνωρίζεται από 1.1.2011, κατόπιν εξαγοράς, ως πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, θεμελιωτική του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, και ο χρόνος φοίτησης για την απόκτηση ενός μόνου πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή αλλοδαπής καθώς

και ο χρόνος σπουδών σε μέσες επαγγελματικές σχολές με τους τιθέμενους στις ίδιες διατάξεις ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις. Ενόψει, όμως, της παραγράφου 18 του άρθρου 10 του προαναφερόμενου κατατεθέντος ψήφιση νομοσχεδίου με την οποία, επίσης, ρυθμίζεται το ζήτημα του χρόνου θεμελιωτικών ή προσμετρητέων στο εν λόγω συνταξιοδοτικό δικαίωμα του δημοσίου υπηρεσιών και των τρόπου της εξαγοράς αυτών (άρθρο 17 παρ. 2 του ν. 2084/1992 ή άρθρο 10 παρ. 18 του ως άνω κατατεθέντος νομοσχεδίου) κατά τρόπο διάφορο ενδείκνυται, προς αποφυγή σύγχυσης ως προς την εφαρμοστέα διάταξη, η συσχέτιση και εναρμόνιση των διατάξεων και η τυχόν αναδιατύπωσής τους με ρητή μνεία των καταργούμενων διατάξεων. Τέλος, από νομοτεχνικής άποψης ενδείκνυται η αντικατάσταση του όρου «ασφάλισης» που ευρίσκεται στην πρώτη σειρά της παραγράφου 1 με τη φράση «πραγματικής υπηρεσίας»

Η Ολομέλεια, μετά από μακρά διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Σωτηρίας Ντούνη επί του άρθρου 3 της Τροπολογίας.

Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διατάξεων η ου τροποποιούνται, αντιμαθίστανται ή καταργούνται με το ηαρόν σχέδιο νόμου μαθώς και όσων αναφέρονται σε αυτό.

ΑΡΘΡΟ 2

ΠΑΡ. 3^α) Ν. 1897/1990 (Φεκ 120 Α')

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1897

Περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας, τροποποίησης διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλων διατάξεων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που φήμισε η Βουλή:

Άρθρο 1.

Πλήρης ανικανότητα.

1. Έμμισθοι ή άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ αφορισής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους, δικαιούνται, ανεξάρτητα από το βαθμό και τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεως από τον οικείο συνταξιοδοτικό φορέα που αντιστοιχεί στο καταληκτικό κλιμάκιο ή τον καταληκτικό βαθμό του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξέλιθασσαν ως εν ενεργεία βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρονοπέδομα. Το ίδιο ισχύει αν η τρομοκρατική πράξη έγινε σε βάρος προσώπου, λόγω της προηγούμενης ιδιότητάς του ως έμμισθου ή άμισθου δημόσιου λειτουργού ή υπαλλήλου πολιτικού ή στρατιωτικού ή λόγω της κατά τη διάρκεια της ιδιότητάς του αυτής άσκησης των καθηκόντων του.

β) Παράγραφος 15 του άρθρου 9 του Π.Δ. 169/2007 (Φεκ 9)

15. Για τον κανονισμό της σύνταξης του υπαλλήλου, ο οποίος καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο, λαμβάνονται υπόψη οι συντάξιμες αποδοχές του καταληκτικού κλιμακίου ή καταληκτικού βαθμού στον οποίο θα εξελισσόταν μισθολογικά ή βαθμολογικά σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος και αντιστοιχούν σε τριακονταπενταετή πραγματική υπηρεσία.

Ο διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν εφαρμογή και για όποιον καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία εξαιτίας δολοφονικής επίθεσης από ένα μόνο άτομο ή ομάδα κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή λόγω της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου στην ενέργεια ή συνταξιούχου.

γ) Παράγραφος 17 του άρθρου 34 του Π.Δ. 169/2007.

17. Για τον κανονισμό της σύνταξης του στρατιωτικού, ο οποίος κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία και δεν μετατάσσεται για την αιτία αυτή σε ειδικές καταστάσεις διαθεσιμότητας, αποστρατείας ή υπηρεσίας γραφείου, λαμβάνονται υπόψη οι συντάξιμες αποδοχές του καταληκτικού βαθμού, στον οποίο θα εξελισσόταν μισθολογικά ή βαθμολογικά, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος, και αντιστοιχούν σε τριακονταπενταετή πραγματική υπηρεσία. Ο βαθμός αυτός σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερος του βαθμού Αντιστρατήγου τροκειμένου περί ανθυπολοχαγών, υπολοχαγών, λοχαγών, ταγματάρχων, αντισυνταγματάρχων και συνταγματάρχων και των αντίστοιχων προς αυτούς. Ειδικά προκειμένου για τους Αρχηγούς των Σωμάτων Ασφαλείας, του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος για τον κανονισμό της σύνταξης λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του βαθμού Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Θ.Α..

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όποιον καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία συνεπεία δολοφονικής επίθεσης από ένα άτομο μόνο του ή ομάδα κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή για την ιδιότητά του ως στρατιωτικού στην ενέργεια ή σε σύνταξη.

ΑΡΘΡΟ 3

Παράγραφος α) Περιπτώσεων β' της παρ. 2 του άρθρου 56 του Π.Δ. 169/2007.

β. Από 1ης Ιανουαρίου 2003 η σύνταξη των γυναικών, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά το 1/267 του ποσού αυτής, για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της, μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

Από 1ης Ιανουαρίου 2003, η σύνταξη των ανδρών υπάλληλων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ου) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά 1/267 του ποσού αυτής για κάθε μήνα, που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της και μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

β) Παράγραφος 7 του άρθρου 19 του Ν. 2084/1992 (Φ.Ε.Κ. 165 Α')

7. Οι υπάλληλοι, πολιτικοί και στρατιωτικοί, που έχουν προσληφθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992, εφόσον συμπληρώνουν δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, μπορούν να αποχωρούν με αίτησή τους και πριν από το όριο ηλικίας, θεμελιώνοντας δικαίωμα σύνταξης κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 1 και 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Η σύνταξη όμως αυτή αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας.

Εάν μετά την έξοδο καταστούν ανίκανοι σε ποσοστό 67% και άνω ή αποβιώσουν, η σύνταξη αυτών ή των οικογενειών τους αρχίζει να καταβάλλεται από την ημέρα που κατέστησαν ανίκανοι ή απεβίωσαν, αντίστοιχα. Η σύνταξη κανονίζεται κατά το χρόνο συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας, ή κατά το χρόνο που επέρχεται η ανικανότητα ή ο θάνατος προκειμένου για τις οικογένειες με βάση το συντάξιμο μισθό του βαθμού ή του μισθολογικού κλιμακίου, που έφερε ο υπάλληλος κατά το χρόνο της εξόδου, όπως αυτός ισχύει κατά το χρόνο κανονισμού της σύνταξης για ομοιόβαθμο υπάλληλο ή υπάλληλο που έχει τα ίδια τυπικά προσόντα και έτη υπηρεσίας, αναπροσαρμοσμένη με όλες τις αυξήσεις, που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί στις συντάξεις. Οι διατάξεις για την καταβολή τριμηνίων αποδοχών, κατώτατου ορίου σύνταξης και μειωμένης σύνταξης κατά την παρ. 4 του άρθρου αυτού, δεν έχουν εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση.

Τα ανωτέρω έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους έχουν ήδη εξέλθει της υπηρεσίας, καθώς και για τις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει.

Τα οικονομικά αποτελέσματά αρχίζουν από την ημερομηνία, που συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις ή προκειμένου για όσους, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, έχουν τις προϋποθέσεις αυτές, από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

γ) Τέταρτο εδάφιο της ηερ.α' της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του Π.Δ. 169/2007

άρθρο 1: Για τους υπαλλήλους οι οποίοι είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί ή τετραπληγικοί, καθώς και για όσους πάσχουν από υπερφωσφατασαιμία ή από Βήτα ομόζυγο μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και υποβάλλονται σε μετάγγιση ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση ή περιτοναϊκή κάθαρση ή έχουν υποστεί μεταμόσχευση μυελού των οστών ή συμπαγών οργάνων (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ, πάγκρεας και νεφροί), εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%, αρκεί δεκαπενταετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

άρθρο 26:

Για τους στρατιωτικούς που είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί ή τετραπληγικοί, καθώς και για όσους πάσχουν από Βήτα ομόζυγο μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική αναιμία και υποβάλλονται σε μετάγγιση ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση ή περιτοναϊκή κάθαρση ή έχουν υποστεί μεταμόσχευση νεφρού, εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας 67%, αρκεί δεκαπενταετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

ΑΡΘΡΟ 4

Παρ. 5: Παράγραφος του άρθρου μόνου του Ν. 3847/2010 (ΦΕΚ 67Α')

7. Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν θεμελιωθεί ή θεμελιώνονται μέχρι 31.12.2010 από τους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς, καθώς και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, που συνταξιοδοτούνται με βάση τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, ΦΕΚ 210/Α') ή με διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτόν, καθώς και από τους ασφαλισμένους των πρώην Ειδικών Ταμείων που έχουν ενταχθεί στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, δεν θίγονται από την παραμονή στην υπηρεσία μετά την ανωτέρω ημερομηνία και τυχόν συνταξιοδοτικές μεταβολές στη διάρκεια αυτής δεν επηρεάζουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους, καθώς και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξής τους.

ΑΡΘΡΟ 6:

Παρ. 1:

α) Δεύτερο και τρίτο εδάφιο της ηερ.α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Π.Δ. 169/2007.

Για τις μητέρες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν προσληφθεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, καθώς και για γυναίκες που είναι έγγαμες, αρκεί η συμπλήρωση δεκαπενταετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992 και για όσες συμπληρώνουν τη δεκαπενταετία από την 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά προστίθεται ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση δέκα επτά (17) ετών και έξι (6) μηνών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά, καθώς και για τους άνδρες υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφόσον οι τελευταίοι με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανίκανων παιδιών, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψής τους.

β) Δεύτερο και τρίτο εδάφιο της ηερ.α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του Π.Δ. 169/2007.

Για τις μητέρες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν καταταγεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, καθώς και για γυναίκες που είναι έγγαμες, αρκεί η συμπλήρωση δεκαπενταετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992 και για όσες συμπληρώνουν τη δεκαπενταετία από την 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά προστίθεται ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση δεκαεπτά (17) ετών και έξι (6) μηνών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά, καθώς και για τους άνδρες στρατιωτικούς, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφόσον οι τελευταίοι έχουν με δικαστική απόφαση την επιμέλεια των ανήλικων ή ανίκανων παιδιών, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξής τους.

Παρ.2:α) Περιήτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 56 του Ν.Δ. 169/2004.

1. Για την καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, που υπάγονται στην συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, θεσπίζεται ηλικία συνταξιοδότησης, η οποία ορίζεται ως εξής:

- α) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31^η Δεκεμβρίου 1997 το τεσσαρακοστό δεύτερο (42^ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο, προκειμένου για μητέρες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή για γυναίκες με ανάκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πενήτηκοστό τρίτο (53^ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το πενήτηκοστό πέμπτο (55^ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το κατά το προηγούμενο εδάφιο τεσσαρακοστό δεύτερο (42^ο) έτος της ηλικίας των γυναικών με ανήλικα ή ανάκανα παιδιά ή ανάκανο σύζυγο αυξάνεται από 1^{ης} Ιανουαρίου 1993 κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας του τεσσαρακοστού τέταρτου (44^{ου}) έτους και έξι (6) μηνών, η δε υπάλληλος θα ακολουθεί το όριο της ηλικίας που ισχύει κατά το χρόνο που συμπληρώνει δεκαπενταετή πλήρη συντάξιμη υπηρεσία. Η ηλικία συνταξιοδότησης, που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής, ισχύει και για τις γυναίκες του δεύτερου εδαφίου της περίπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 εφόσον συμπληρώνουν δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 31^{ης} Δεκεμβρίου 1997.

β) Πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρ. β' της παρ. 1 του άρθρου 56 του Ν.Δ. 169/2004.

- β) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1^{ης} Ιανουαρίου 1998 και μετά, καθώς και για όσους προσλήφθηκαν για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1^{ης} Ιανουαρίου 1983 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992, το πενήτηκοστό (50^ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο, για μητέρες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα παιδιά και ύπο ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω ή για γυναίκες με ανάκανο σύζυγο κατά ποσοστό εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, το πενήτηκοστό όγδοο (58^ο) έτος συμπληρωμένο για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60^ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το κατά το προηγούμενο εδάφιο πενήτηκοστό όγδοο (58^ο) έτος ηλικίας των γυναικών και το εξηκοστό (60^ο) έτος ηλικίας των ανδρών αυξάνεται από 1^{ης} Ιανουαρίου 1998 και μετά κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60^{ου}) έτους για τις γυναίκες και του εξηκοστού πέμπτου (65^{ου}) έτους για τους άνδρες, ο δε υπάλληλος θα ακολουθεί το όριο ηλικίας, που ισχύει κατά το χρόνο, που θεμελιώνει το δικαίωμα σύνταξης.

Παρ.3: Πρώτο εδάφιο της παρ. β' της παρ. 2 του άρθρου 56 του Ν.Δ. 169/2004

- β. Από 1^{ης} Ιανουαρίου 2003 η σύνταξη των γυναικών, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1^η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωσή του πενήτηκοστού πέμπτου (55^{ου}) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά το 1/267 του ποσού αυτής, για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της, μέχρι τη συμπλήρωσή της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

Παρ. 4: Περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 56 του Ν.Α. 169/2000

- γ. Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του πεντηκοστού όγδοου (58ου) έτους της ηλικίας τους.

Παρ. 5: Περ. ε' της παρ. 2 του άρθρου 56 του Ν.Α. 169/2000

- ε. Για όσους έχουν προσληφθεί από την 1η Ιανουαρίου 1983 και μετά και συμπληρώνουν τριακονταεπταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Ειδικά, για εκπαιδευτικούς λειτουργούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που συμπληρώνουν τριάντα (30) έτη υπηρεσίας και αποχωρούν από την υπηρεσία για οποιονδήποτε λόγο και δεν εμπίπτουν στις προαναφερόμενες περιπτώσεις του άρθρου αυτού, η καταβολή της σύνταξης αρχίζει με τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας για όσους έχουν προσληφθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982 και με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας για όσους προσλαμβάνονται από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά.

β) Περ. α' και β' της παρ. 3 του άρθρου 56 του Ν.Α. 169/2007.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή:

α) για τους δικαστικούς λειτουργούς, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τους στρατιωτικούς γενικά .

στ) Ανήκουν στις γυναίκες και τους χήρους ή διαζευγμένους υπαλλήλους που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 αυτού του Κώδικα.

Παρ. 6: Δεύτερο εδάφιο της περ. γγ' της παρ. 3 του άρθρου 56 του Ν.Α. 169/2007.

Με εξαίρεση τις γυναίκες του δεύτερου εδαφίου της περίπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου 1, η κατά το προηγούμενο εδάφιο επταετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1^η Ιανουαρίου 1998, αυξάνεται κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος από την 1^η Ιανουαρίου 1998 μέχρι τη συμπλήρωση 10 πλήρων ετών, ο δε υπάλληλος θα ακολουθεί το αυξημένο όριο, που ισχύει κατά το έτος θεμελίωσης του δικαιώματος.

φ. 7α) Δεύτερο και τρίτο εδάφιο της ηερ. 1 της
 παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 2084/1992

Προκειμένου για μητέρες υπαλλήλους, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, αρκεί η συμπλήρωση του πενητηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους εφόσον έχουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Κατ' εξαίρεση για τις μητέρες υπαλλήλους που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, το κατά το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής όριο ηλικίας μειώνεται κατά τρία (3) έτη για κάθε παιδί και μέχρι του πενητηκοστού (50ου) έτους.

β) Δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 3
 του Ν. 2084/1992.

Το όριο ηλικίας δεν ισχύει για τις γυναίκες δικαστικές λειτουργούς, καθώς και για τις γυναίκες που ανήκουν στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εφόσον οι ανωτέρω κατηγορίες γυναικών έχουν ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, και συμπληρώνουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

γ) Τρίτο εδάφιο της ηερ. β' της παρ. 3 του
 άρθρου 7 του Ν. 2084/1992.

Προκειμένου για γυναίκες στρατιωτικούς, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

δ) Τρίτο, τέταρτο, πέμπτο και έβδομο εδάφιο της παρ.
 1 του άρθρου 15 του Ν. 2084/1992.

Μειωμένη επίσης σύνταξη δικαιούνται και οι μητέρες υπαλλήλοι με ανήλικα ή ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά μετά τη συμπλήρωση του πενητηκοστού (50ου) έτους της ηλικίας τους και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας είκοσι (20) πλήρων ετών. Η μείωση συνίσταται στο 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του πενητηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους.

«Μειωμένη επίσης σύνταξη δικαιούνται από της Ιανουαρίου 2003 και οι υπάλληλοι, μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τριανταπέντε πλήρων ετών. Η μείωση συνίσταται στο 1/267 του ποσού αυτής, για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους.»

ε) Δεύτερο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 19
 του Ν. 2084/1992.

11. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 19 του Ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Η σύνταξη όμως αυτή αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους προκειμένου για γυναίκες και του 65ού προκειμένου για άνδρες.»

Παρ. 8: Παράγραφος 1 του άρθρου 4 του Ν. 3660/9.008
(ΦΕΚ 79Α'),

Συνταξιδότικα θέματα εργαζομένων στους Ο.Τ.Α.

① Το μόνιμο προσωπικό τμήματων βγανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου βαθμού, το οποίο απασχολείται αποκλειστικά και κατά πλήρες ωράριο στη συγκομιδή και αποκομιδή, μεταφορά, διαλογή, επιστασία, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργασία συντήρησης και επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών, καθώς και οι οδοκαθαριστές, οι εργάτες αφοδευτηρίων, οι χειριστές μηχανικών σαρώθρων, οι εργάτες ταφής - εκταφής νεκρών, οι καθαριότητες οστών, οι εργάτες και τεχνίτες ασφαλτόστρωσης, οι τοποθετητές μαρμάρων και πλακών, οι κατεργαστές και κόπτες μαρμάρων, οι σφαγείς και εκδορείς ζώων και πτηνών και οι εναερίτες ηλεκτρολόγοι, που υπάγονται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, εφόσον έχουν συμπληρώσει οι μιν άνδρες το 58ο έτος της ηλικίας τους οι δε γυναίκες το 53ο έτος και έχουν συμπληρώσει δεκαπέντε (15) συντάξιμα έτη από τα οποία δώδεκα (12) έτη αποκλειστικά στις θέσεις αυτές εκ των οποίων τρία (3) έτη τουλάχιστον τα τελευταία δεκατρία (13) έτη πριν τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας.

Το ανωτέρω προσωπικό υπόκειται από το διορισμό ή τη μονιμοποίησή του στις ειδικότητες της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς 4,3% επί του βασικού μισθού και επί του ποσού του επιδόματος ειδικής απασχόλησης.

1 Ρ Θ Ρ Ο 8

παρ. 1: Περίληψη 8' της παρ. 1 του άρθρου 5 του η.δ 169/2

δ) Τα άγαμα αγόρια που φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές της χώρας ή σε ισότιμες με αυτές του εξωτερικού ή σε δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.) της χώρας δικαιούνται σύνταξη μέχρι να τελειώσουν τις σπουδές τους σύμφωνα με τα έτη φοίτησης που προβλέπει ο οργανισμός της κάθε σχολής ή του κάθε Ι.Ε.Κ. κατά περίπτωση, και για ένα ακόμη έτος εφόσον συνεχίζεται η φοίτηση και πάντως, όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους για όσα φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και του 22ου έτους της ηλικίας τους για όσα φοιτούν σε Ι.Ε.Κ.

Η σύνταξη στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται εφόσον προσκομίζεται κάθε χρόνο πιστοποιητικό φοίτησης - προόδου της οικείας σχολής, από το οποίο να αποδεικνύεται η κανονική φοίτηση του σπουδαστή, καθώς και υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του Ν.1599/1986 ότι είναι άγαμος και δεν παίρνει σύνταξη από άλλο φορέα.

αρ. 2:α) Περιητώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρου του 2676/1999 (ΦΕΚ 1Α').

α. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ασφαλιστικού οργανισμού κύριος ή επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, στον επιζώντα των συζύγων, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις του κάθε οργανισμού, καταβάλλεται η σύνταξη, εφόσον δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή δεν λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο.

β. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων εργάζεται ή απασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο, η σύνταξη περιορίζεται στο 50% της σύνταξης λόγω θανάτου έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους.

Μετά τη συμπλήρωση του ορίου αυτού ο επιζών σύζυγος λαμβάνει το 70% της σύνταξης αυτής.

β) Παράγραφος 14 του άρθρου 8 του Ν. 2572/1999 (ΦΕΚ 57Α')

14) Οι αναπροσαρμυζόμενες, οι ανακαθοριζόμενες και οι εφεξής κανονιζόμενες συντάξεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2512/1997 και του παρόντος νόμου, καθώς και οι συντάξεις των συνταξιούχων του δημόσιου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α'), που χορηγούνται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για όσους συνταξιούχους υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, καταβάλλονται μειωμένες κατά 70%, με εξαίρεση τις συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α'), τις εξ ιδίου δικαιώματος πολεμικές συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, καθώς και τις εξ ιδίου δικαιώματος συντάξεις παθόντων στην υπηρεσία και εξαιτίας αυτής.

Οι διοριζόμενοι σε θέσεις προέδρων ή μελών Διοικητικών Συμβουλίων ή εξωτερικών συμβούλων φορέων του δημόσιου τομέα, οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης μπορούν, αντί της υπαγωγής τους στις ρυθμίσεις του προηγούμενου εδαφίου, να επιλέξουν με δήλωση του ν. 1599/1986 που απευθύνουν τόσο προς την υπηρεσία τους, όσο και προς τον οικείο ασφαλιστικό φορέα, την υπαγωγή τους στις ρυθμίσεις της παραγράφου 9 του άρθρου 6 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α').

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων της παρού-

σας παραγράφου για μεν τους συνταξιούχους του Δημοσίου που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν από 1ης Αυγούστου 1997, για δε τους συνταξιούχους των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ισχύουν από την πρώτη, του επόμενου της έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου μήνα.

Στους συνταξιούχους του Δημοσίου γενικά που κατέχουν και θέση στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετήθηκε με τις διατάξεις της παραγράφου β του άρθρου 1 του ν.1256/1982, οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, δεν καταβάλλονται με τη σύνταξή τους η Α.Τ.Α. και οι ποσοστιαίες αύξησεις που δόθηκαν μετά την κατάργησή της, συμπεριλαμβανομένων σε αυτές και των διορθωτικών ποσών, μετά την έναρξη πληρωμής τους από τις θέσεις που κατέχουν με τα νέα μισθολόγια που ισχύουν για τους υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου από 1ης Ιανουαρίου 1997 και μετά, κατά κατηγορία.

Παρ. 3: Παράγραφος 9 του άρθρου 4 του Ν. 3620/2007 (ΦΕΚ 276Α').

«Επίσης ουο συντάξεις καταβάλλονται στον επιζώντα σύζυγο που δικαιούται ή έχει δικαιωθεί, από το Δημόσιο, σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος και σύνταξη κατά μεταβίβαση λόγω θανάτου του/της συζύγου του, εφόσον στη σύνταξη αυτή δεν συντρέχουν συνδικαιούχα τέκνα. Στην περίπτωση αυτή η μία εκ των δύο συντάξεων, κατόπιν επιλογής της, καταβάλλεται μειωμένη κατά 75%»

ΑΡΘΡΟ 9

Παρ. 1: α) Παράγραφος 4 του άρθρου 5 του Ν.Α. 1691'

4. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, που έχουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς ή αδέρφια που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους, και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια.

β) Παράγραφος 5 του άρθρου 31 του Ν.Α. 1691'

5. Οι θυγατέρες και οι άπορες άγαμες αδελφές, που έχουν το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα από γονείς ή αδέρφια που κατατάχθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια.

γ) Η περίπτωση γ' της παρ. 1 των άρθρων 5 και 31 του Π.Δ. 169/2007 (κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων), η περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Π.Δ. 167/2007 (Φ.Ε.Κ. 208 Α' - κώδικας Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων) και η περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 35 του Π.Δ. 168/2007 (Φ.Ε.Κ. 209 Α' - κώδικας Πολεμικών Συντάξεων).

γ) Η διαζευγμένη θυγατέρα εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι εξής προϋποθέσεις:

αα) Ο γάμος να λύθηκε με κοινή υπαιτιότητα ή με υπαιτιότητα του συζύγου ή από λόγο που δεν αφορά αποκλειστικά το πρόσωπό της ή με συναινετικό διαζύγιο ή να συντρέχει περίπτωση βίαιης διακοπής (σημ. αρθρότερα «κατάργησης» προβλ. άρθρ. 604 εδ. 1 Κ.Πολ.Δικ.) της δίκης λόγω θανάτου του συζύγου.

ββ) Να μην έχει μηνιαίο εισόδημα από το Δημόσιο ή το Δημοσίο Τομέα μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

Επίσης να μην έχει κάθε φορά φορολογητέο εισόδημα από οποιαδήποτε άλλη πηγή μεγαλύτερο από το παραπάνω καθοριζόμενο κατώτατο όριο.

γγ) Να μην παίρνει άλλη σύνταξη και να μην έχει ασφαλισθεί για σύνταξη σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας σύνταξης.

δδ) Κατά την 31 Δεκεμβρίου 1986 να έχει συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας της.

2: Παράγραφος 5 του άρθρου 5 και παρ. 6 άρθρου 31 του Π.Δ. 169/2007.

5. Στις άγαμες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες σε ποσοστό 67% και μεγαλύτερο, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου έτους, δεν υπερβαίνει το 40πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 40πλάσιο όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο.

ΘΡΟ 10

Παρ. 1 α) Παράγραφος 1 του άρθρου 63 του Ν. 9676/74

1. Οι συνταξιούχοι γήρατος ή θανάτου Φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που αναλαμβάνουν εργασία υπόκεινται στους εξής περιορισμούς : α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους το ποσό της σύνταξης ή του αθροίσματος των συντάξεων σε περίπτωση συρροής, που υπερβαίνει τις 250.000 δραχμές μηνιαίως, καταβάλλεται μειωμένο κατά 70%. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά 20% για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία.

Ειδικότερα για τους δικαιούχους κατώτατων ορίων συντάξεων η σύνταξή τους περιορίζεται στο οργανικό ποσό, όπως αυτό προκύπτει από τα ασφαλιστικά δεδομένα, εφόσον δεν έχουν συμπληρώσει οι άνδρες το 65ο και οι γυναίκες το 60ό έτος της ηλικίας τους.

β) Παράγραφος 6 του άρθρου 1 του Ν. 1256/196 (ΦΕΚ 65Α')

6. Η ελληνική έννοια της παρ. 1 του άρθρου 6 του νόμου 1232/1982 για την επανεργασία εκτός προσηλυτισμού και ανακλήσεως των δικαιώματων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις είναι ότι το θρησκευτικό μέλος περιλαμβάνονται όλοι οι κρατικοί φορείς ανεξάρτητα από το καθεστώς θρησκείας ή ιδιωτικού ή μικτού δικαίου του τούθ θίγεται, ήτοι:

- α) οι Κρατικές ή Δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκπαιδευόμενοι από το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου,
- β) οι Κρατικοί ή Δημόσιοι Οργανισμοί των κρατικών νομικών πρόσωπων δημοσίου δικαίου,
- γ) οι Κρατικές ή Δημόσιες και παραχρηθείσες επιχειρήσεις όπως η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος, η Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση κ.λπ.
- δ) Τα Κέντρα Εργασίας του Αγορικού Κώδικα που παρήλθαν το Δημόσιο και χαρακτηρίζονται ή επιχειρούνται από αυτά,
- ε) οι Τραπεζικές και άλλες ανώνυμες εταιρείες στις οποίες είτε το κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις νομικό πρόσωπο έχουν το έθνος ή την πλειοψηφία των μελών του κοινοτικού κεφαλαίου είτε έχουν κρατικό πλεονέκιο ή κρατική διοίκηση, όπως η Τράπεζα Ελλάδος, η Αγροτική Τράπεζα, η Εθνική Τράπεζα, η Κρητική Τράπεζα, η Εταιρική Τράπεζα, η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως κ.λπ.
- στ) τα κρατικά νομικά πρόσωπα που έχουν χαρακτηρισθεί από το νόμο ή τα δικαστήρια ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως η Οργανισμός Συγκοινωνιών Ελλάδος, ο Ανώνυμος Στρατιωτικός Οργανισμός κ.λπ. που χαρακτηρίζονται ή επιχειρούνται από οποιοδήποτε τούθ προαναφερόμενων νομικών προσώπων.
- ζ) Οι Συγγενικές Ανώνυμες Εταιρείες τών υπό πάνω Νομικών Προσώπων τών άλλων ε' - στ' άρθρου της παραγράφου που ελέγχονται όμεσα ή έμμεσα από αυτά.

8) Παραγράφοι 1 έως 7 του άρθρου 58 του Ν.Δ.169/82

Α Ρ Θ Ρ Ο 58

Συρροή σύνταξης και μισθού ή συντάξεων

1. Ο χρόνος υπηρεσίας των συνταξιούχων του δημοσίου γενικά που υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις του δημόσιου τομέα, που ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 1 του Ν.1256/1982 και λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, δεν αναγνωρίζεται ως συντάξιμος ούτε από το δημόσιο ούτε και από άλλους ασφαλιστικούς φορείς.

Η προηγούμενη διάταξη δεν ισχύει όταν η σύνταξη είναι προσωπική ή πολεμική ή στρατιωτική που εξομοιώνεται με πολεμική ή γενικά σύνταξη παθόντος στην Υπηρεσία και εξαιτίας της Υπηρεσίας.

2. Το συντάξιμο του χρόνου του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου δεν αίρεται αν ο συνταξιούχος περιορισθεί στη λήψη μόνο των αποδοχών, οπότε αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης. Η αναστολή της καταβολής της σύνταξης, καθώς και η επαναχορήγησή της, γίνεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου στην αρμόδια υπηρεσία και αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

Ο χρόνος υπηρεσίας του συνταξιούχου στη νέα θέση που παρασχεθήκε μετά την αναστολή καταβολής της σύνταξής του σε καμιά περίπτωση δεν προσμετράται ως συντάξιμος στην υπηρεσία της προγενέστερης θέσης από την οποία δικαιώθηκε τη σύνταξη, η καταβολή της οποίας έχει ανασταλεί.

3. Η αναστολή της σύνταξης για τους συνταξιούχους που υπάγονται στις μεταβατικές διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 1256/1982 ανατρέχει στη δημοσίευσή του και η σύνταξη που τυχόν τους έχει καταβληθεί επιστρέφεται με μηνιαίες δόσεις ίσες με τον αριθμό των μηνών στους οποίους αντιστοιχεί. Το ίδιο ισχύει και για όσους από τους συνταξιούχους υπηρετούν ή έχουν προσληφθεί σε θέσεις του δημόσιου τομέα που δεν προβλέπονταν από το Ν.Δ. 641/1970.

4. Σε περίπτωση αναστολής της σύνταξης, ο χρόνος της υπηρεσίας για την οποία ο συνταξιούχος δικαιώθηκε τη σύνταξη προσμετράται στο χρόνο της νέας του θέσης, για την καταβολή των επιδομάτων που έχουν σχέση με το χρόνο υπηρεσίας, εφόσον η υπηρεσία αυτή υπολογίζεται για τη χορήγηση αυτών των επιδομάτων.

5. Όσοι από τους συνταξιούχους προτιμήσουν τη σύγχρονη καταβολή αποδοχών και σύνταξης με συνέπεια τη μη αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου υπηρεσίας τους, δεν απαλλάσσονται κατά τη διάρκεια αυτού από την υποχρέωση καταβολής των κρατήσεων για κύρια σύνταξη.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου που υπηρετούν εκτός του δημόσιου τομέα, εφόσον η υπηρεσία τους αυτή αναγνωρίζεται ως συντάξιμη από το Δημόσιο. Επίσης έχουν εφαρμογή και γι' αυτούς που ενώ υπηρετούν σε θέσεις της παρ. 1 γίνονται συνταξιούχοι μετά την πρόσληψή τους στις θέσεις αυτές.

7. Οι συνταξιούχοι που λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές μαζί, δικαιούνται να επιλέγουν για υγειονομική περίθαλψη είτε αυτή που δικαιούνται ως συνταξιούχοι, είτε αυτή που προβλέπεται για τη θέση στην οποία υπηρετούν.

7α. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και για τους λοιπούς συνταξιούχους του δημόσιου τομέα που ορίζεται

ΑΡΘΡΟ 11

Παρ.1: Παράγραφος 3 του άρθρου 5 του Ν.1702/1998 (ΦΕΚ 138 Α').

3) Ανεξαρτήτως προς το χρόνο πρόσληψης, το επί του συντάξιμου μηνιαίου μεσοδό ποσοστό σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση 35ήτης συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 1/50 για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ού.

ΑΡΘΡΟ 12

Παρ.1: Άρθρο 149 του Ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 52 Α').

Άρθρο 149

Σύσταση Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ)

1. Ιδρύεται Κεφάλαιο με την επωνυμία "Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών" (ΑΚΑΓΕ), το οποίο εποπτεύεται από τα Υπουργεία Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

2. Σκοπός του ΑΚΑΓΕ είναι η δημιουργία αποθεματικών, για την χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ), από 1.1.2019 και μετά, για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

3. Πόροι του ΑΚΑΓΕ από 1.1.2009 είναι:

α. Ποσοστό 10% επί των ετησίων συνολικών εσόδων από αποκρατικοποίηση Δημόσιων Επιχειρήσεων και Οργανισμών

β. Ποσοστό 4% επί των ετησίων συνολικών εσόδων από το ΦΠΑ.

γ. Ποσοστό 10% επί του συνόλου των ετησίως εισπραττομένων ποσών από κοινωνικούς πόρους από τους Φορείς, Κλάδους ή Λογαριασμούς Κοινωνικής Ασφάλισης που αναφέρονται στο άρθρο 150 του παρόντος νόμου.

4. Η αξιοποίηση (επένδυση) των κεφαλαίων του ΑΚΑΓΕ γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3586/2007.

5. Η διαχείριση του ΑΚΑΓΕ ασκείται από Ειδική Επιτροπή, η οποία είναι πενταμελής και έχει τριετή θητεία.

Η Επιτροπή συγκροτείται:

Από τον Πρόεδρο.

Από δύο (2) εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Από δύο (2) εκπροσώπους της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, η οποία εκδίδεται εντός τετραμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ορίζονται ο Πρόεδρος, τα μέλη της Επιτροπής Διαχείρισης και ο Γραμματέας με τους αναπληρωτές τους.

Επίσης με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται:

α) Η αποζημίωση των μελών και του Γραμματέα της Επιτροπής Διαχείρισης η οποία βαρύνει τον Προϋπολογισμό του Λογαριασμού Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης (ΛΒΚΑ).

διαδικασία χρηματοδότησης των φορέων και των κλάδων σύνταξης, η οικονομική οργάνωση και λογιστική λειτουργία του και η λειτουργία της Επιτροπής Διαχείρισης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Παρ.2: Άρθρο 1 του Ν. 3670/2008 (ΦΕΚ 117Α).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ ΑΡΙΘΜ. 3670	480,01€	550€	27€
Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις.	550,01€	660€	25€
	660,01€	780€	23€
	780,01€	940€	48€
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	940,01€	1.020€	46€
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	1.020,01€	1.150€	45€
Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:	1.150,01€	και άνω	46€

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΑΥΞΗΣΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 2008

Άρθρο 1

Καθορισμός επιδόματος εξομάλυνσης

1. Το επίδομα εξομάλυνσης της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2768/1999 (ΦΕΚ 273 Α'), από της 1ης Ιανουαρίου 2008 καταβάλλεται ως εξής:

α. Για τους συνταξιούχους, η σύνταξη των οποίων υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις του μέρους Α' του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297/Α'), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά, ανά κατηγορία, ως ακολούθως:

Κατηγορία ΥΕ

Σύνταξη		Ποσό επιδόματος
Από	μέχρι	
	370 €	11€
370,01€	400€	17€
400,01€	420€	16€
420,01€	470€	15€
470,01€	600€	28€
600,01€	670€	25€
670,01€	800€	23€
800,01€	1.000€	47€
1.000,01€	και άνω	44€

Κατηγορία ΔΕ

Σύνταξη		Ποσό επιδόματος
Από	μέχρι	
	370€	11€
370,01€	400€	17€
400,01€	450€	16€
450,01€	480€	15€

Σύνταξη

Ποσό επιδόματος

Από	μέχρι	
	358€	10€
358,01€	456€	29€
456,01€	761€	42€
761,01€	1.100€	70€
1.100,01€	1.300€	76€
1.300,01€	1.500€	81€
1.500,01€	1.800€	86€
1.800,01€	2.100€	92€
2.100,01€	2.400€	100€
2.400,01€	3.000€	107€
3.000,01€	3.500€	116€
3.500,01€	και άνω	125€

Κατηγορία ΤΕ, ΤΕ0, ΠΕ0 και ΤΕ1

Σύνταξη		Ποσό επιδόματος
Από	μέχρι	
	370€	11€
370,01€	470€	12€
470,01€	520€	23€
520,01€	550€	22€
550,01€	580€	21€
580,01€	670€	20€
670,01€	780€	18€
780,01€	870€	42€
870,01€	1.020€	40€
1.020,01€	1.150€	38€
1.150,01€	και άνω	40€

Κατηγορία ΠΕ

Σύνταξη		Ποσό επιδόματος
Από	μέχρι	
	480€	11€
480,01€	490€	10€
490,01€	530€	21€
530,01€	570€	20€
570,01€	640€	19€
640,01€	730€	17€
730,01€	780€	16€
780,01€	870€	40€
870,01€	1.000€	38€
1.000,01€	1.160€	35€
1.160,01€	1.500€	37€
1.500,01€	1.900€	33€
1.900,01€	2.800€	25€
2.800,01€	και άνω	15€

β. Για τους λοιπούς συνταξιούχους της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2768/1999, ως ακολούθως:

2. Τα ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης της περίπτωσης β' της προηγούμενης παραγράφου προσαυξάνονται για τις ακόλουθες κατηγορίες συνταξιούχων, ως εξής:

Α. Δικαστικοί λειτουργοί μέχρι του βαθμού του Πρωτοδίκη κατά 68 ευρώ και άνω του βαθμού αυτού κατά 82 ευρώ.

Β. Κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους μέχρι του βαθμού του δικαστικού αντιπροσώπου κατά 68 ευρώ και άνω του βαθμού αυτού κατά 82 ευρώ.

Γ. Μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. κατά βαθμό ως ακολούθως:

α. Μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι.

i. Καθηγητής: 66 ευρώ.

ii. Αναπληρωτής Καθηγητής: 49 ευρώ.

iii. Επίκουρος Καθηγητής: 44 ευρώ.

iv. Λέκτορας: 38 ευρώ.

β. Μέλη Ε.Π. των Τ.Ε.Ι.

i. Καθηγητής: 60 ευρώ.

ii. Αναπληρωτής Καθηγητής: 48 ευρώ.

iii. Επίκουρος Καθηγητής: 36 ευρώ.

iv. Καθηγητής Εφαρμογών: 25 ευρώ.

Δ. Ερευνητές κατά 9 ευρώ και Ειδικοί Λειτουργικοί Επιστήμονες (Ε.Λ.Ε.), κατά 6 ευρώ.

Ε. Σύμβουλοι και Πρόεδροι Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, Καθηγητές Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε. και Ανωτέρων Εκκλησιαστικών Σχολών, κατά 8 ευρώ.

ΣΤ. Επιστημονικό Ερευνητικό Προσωπικό του Κ.Ε.Π.Ε. κατά 10 ευρώ.

Ζ. Καθηγητές των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών και της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας κατά 7 ευρώ.

Η. Βουλευτές κατά 137 ευρώ.

3.α. Το επίδομα εξομάλυνσης της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου αυτού που ισχύει για την ΠΕ κατηγορία, καταβάλλεται κατά περίπτωση και στις συντάξεις των λογοτεχνών-καλλιτεχνών.

β. Για το έτος 2008 και μόνο για τον υπολογισμό της βουλευτικής σύνταξης, τα ποσά των παραγράφων 2, 3 περ. ζ', 5 και 6 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003, όπως ισχύουν με βάση τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3408/2005 (ΦΕΚ 272/Α'), λαμβάνονται υπόψη αυξημένα κατά ποσοστό 25%.

4. Τα ποσά των περιπτώσεων α', β' και γ' της παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 2692/1998 (ΦΕΚ 57/Α'), όπως ισχύουν,

αυξάνονται από 1ης Ιανουαρίου 2008 σε 109, 194 και 278 ευρώ και από 1ης Οκτωβρίου 2008 σε 111, 198 και 283 ευρώ, αντίστοιχα.

5. Για το έτος 2008 οι συντάξεις, οι χορηγίες, τα βοηθήματα και τα επιδόματα ανικανότητας της περ. α' της παρ. 17 του άρθρου 1 του ν. 3234/2004 (ΦΕΚ 52/Α') αυξάνονται κατά ποσοστό 3% από 1ης Ιανουαρίου 2008 και κατά ποσοστό 2% από 1ης Οκτωβρίου 2008.

ΑΡΘΡΟ 13

Παρ. 1:

Άρθρο 27 του Ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 213 Α)

Άρθρο 27

1. Στους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που είναι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. πρώην γεωργοί ή ανασφάλιστοι υπερέλικες και έχουν το οικονομικό έτος 1988 μηνιαίο εισόδημα μικρότερο από το κατώτατο όριο σύνταξης γήρατος του Ι.Κ.Α., που ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1988, χορηγείται από 1 Ιανουαρίου 1989 πολιτική σύνταξη σε βάρος του Δημοσίου ίση με την εκάστοτε διαφορά του κατώτατου ποσού που καταβάλλεται για σύνταξη στους πολιτικούς συνταξιούχους του Δημοσίου και της σύνταξης που καταβάλλεται εκάστοτε από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) στους πιο πάνω συνταξιούχους του.

Οι αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που θα συνταξιοδοτηθούν από τον Ο.Γ.Α. μετά την ισχύ των διατάξεων του άρθρου αυτού υπάγονται στις διατάξεις του μετά τη συνταξιοδότησή τους, εφ' όσον το προηγούμενο έτος είχαν μηνιαίο εισόδημα μικρότερο από το κατώτατο όριο σύνταξης γήρατος του Ι.Κ.Α. Στην περίπτωση αυτή η σύνταξή τους καταβάλλεται από το Δημόσιο από την πρώτη του επόμενου μήνα που θα συνταξιοδοτηθούν από τον Ο.Γ.Α..

2. Ως αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου νοούνται όσοι αναγνωρίστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1285/1982 (ΦΕΚ 115).

3. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο έχουν και τα μέλη των οικογενειών των προσώπων της παραγράφου 1 που πεθαίνουν μετά τη συνταξιοδότησή τους ή ενώ είχαν τις προϋποθέσεις πέρασαν πριν συνταξιοδοτηθούν. Η σύνταξη των μελών της οικογένειας είναι ίση με τη σύνταξη του αποβιώσαντος.

Για τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις που ορίζουν

κατώτατο όριο σύνταξης για τους συνταξιούχους του Δημοσίου.

Ως προς τα πρόσωπα της οικογένειας που δικαιούνται σύνταξη και τους όρους και τις προϋποθέσεις της συνταξιοδότησής τους εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 5, 6, 18 και 19 του π.δ. 1041/1979 (ΦΕΚ 292).

4. Τα πρόσωπα των παραγράφων 1 και 3 δικαιούνται τη σύνταξη του άρθρου αυτού εφ' όσον δεν παίρνουν άλλη σύνταξη ή βοήθημα από οποιαδήποτε πηγή, εκτός της σύνταξης του Ο.Γ.Α..

5. Για την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζεται αρμόδια η 10η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) στην οποία υποβάλλονται τα εξής δικαιολογητικά:

- α) Από τον αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης
 - αα) Αίτηση
 - αβ) Πιστοποιητικό του αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης
 - αγ) Βεβαίωση του Ο.Γ.Α. ότι είναι συνταξιούχος
 - αδ) Πιστοποιητικό δήμου ή κοινότητας που να βεβαιώνει το έτος γέννησώς του ή επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της αστυνομικής του ταυτότητας.

εε) Πιστοποιητικό του αρμόδιου οικονομικού εφόρου από το οποίο να προκύπτει το δηλωθέν, κατά το οικονομικό έτος 1988, εισόδημα από κάθε πηγή του αιτούντος, οι πρόσδοδοι του από αυτήν και από τα λοιπά δηλωθέντα εισοδήματά του και ότι η δήλωση ελέγχθηκε ως αληθής. Αν δεν επιδόθηκε δήλωση φόρου εισοδήματος να πιστοποιηθεί τούτο από την αρμόδια οικονομική εφορία.

Όσοι συνταξιοδοτούνται από τον Ο.Γ.Α. μετά την ισχύ του άρθρου αυτού θα υποβάλλουν πιστοποιητικό του προηγούμενου έτους της συνταξιοδοτησώς τους.

δ στ) Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') με την οποία να δηλώνει αν έχει εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή και ποιο είναι το ύψος του συνολικού ετήσιου καθαρού εισοδήματός του.

β) Από τα μέλη της οικογένειας

- αα) Τα παραπάνω δικαιολογητικά, εφ' όσον δεν είχαν υποβληθεί από τον αγωνιστή

ββ) Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 με την οποία να δηλώνουν ότι δεν παίρνουν άλλη σύνταξη ή βοήθημα εκτός από τη σύνταξη του Ο.Γ.Α..

γγ) Τα οριζόμενα κατά περίπτωση από το άρθρο 22 του π.δ. 1041/1979.

6. Κατά των πράξεων του Διευθυντή της 10ης Δ/σης του Γ.Λ.Κ. ασκούνται τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από το άρθρο 66 του π.δ. 1041/1979.

7. Για τα θέματα που δε ρυθμίζονται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 1041/1979 που αναφέρονται στις συντάξεις των πολιτικών υπαλλήλων και στις ...

Παρ. 6: α) Παράγραφος 1 του άρθρου 20 του Ν. 2084/1992

1. Στο τέλος των άρθρων 5 και 31 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 αντίστοιχα με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Στα άγαμα θήλεα τέκνα πλην των ανικάνων κατά ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το πέρας των σπουδών τους, η σύνταξη τους καταβάλλεται ολόκληρη μιν. εάν το συνολικό, πλην της σύνταξης, κύριας και επικουρικής, μηνιαία πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου έτους, δεν υπερβαίνει το 40πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού αυτής, εάν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 40πλάσιο όχι όμως και το 80πλάσιο και κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 80πλάσιο».

Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για τις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες στις οποίες καταβάλλεται ήδη σύνταξη και οι οποίες υποχρεούνται να υποβάλλουν στην αρμόδια διεύθυνση συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μέσα στο πρώτο δίμηνο κάθε έτους, αρχής γενομένης από του έτους 1993, επικυρωμένα αντίγραφο εκκαθαριστικού σημειώματος του φόρου εισοδήματος του προηγούμενου έτους ή σχετική βεβαίωση της αρμόδιας διεύθυνσης οικονομικών υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) προς απόδειξη του εισοδήματός τους.

Η παράλειψη υποβολής των παραπάνω στοιχείων συνεπάγεται αναστολή της καταβολής της σύνταξης, η οποία πάντως μπορεί να καταβληθεί και πάλι με την εκ των υστέρων υποβολή των στοιχείων αυτών.

Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, για την ενηλικίωση των τέκνων, αρρένων και θηλέων, καθώς και για την ηλικία όσων σπουδάζουν εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 13 του παρόντος. Συντάξεις που έχουν ήδη κανονιστεί με διαφορετικό όριο ηλικίας δεν θίγονται.

β) Παράγραφος 9 του άρθρου 6 του Ν. 2927/1994 (ΦΕΚ 129 Α')

Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2084/1992 έχουν εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 1994 και για τις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες των πολεμικών και εξομοιούμενων με αυτούς συνταξιούχων ή βοηθηματούχων, των οποίων το συνταξιοδοτικό δικαίωμα διέπεται από τις διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντά-

ΑΡΘΡΟ 14

Παρ. 1: Άρθρο 1 του Ν. 3585/2007 (ΦΕΚ 148 Α')

Άρθρο 1

Τέρμηση - Αποστολή

1. Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ιδρύεται αυτοτελής Υπηρεσία με τον τίτλο "Ελληνική Αγροφυλακή", με τοπική αρμοδιότητα που εκτείνεται σε όλη την επικράτεια εκτός από τους χώρους για τους οποίους ειδικές διατάξεις προβλέπουν αρμοδιότητα άλλων υπηρεσιών ή αρχών.

Η Υπηρεσία αυτή έχει ως αποστολή:

α. την αστυνόμευση για την εφαρμογή των μέτρων και των κανόνων που αφορούν την ασφάλεια, στην προστασία και στην αποκατάσταση του αγροτικού περιβάλλοντος, στα αρδευτικά ύδατα, στη διασφάλιση της προέλευσης και ποιότητας των αγροτικών προϊόντων που προορίζονται για χρήση και κατανάλωση και στη διασφάλιση της βιώσιμης αγροτικής ανάπτυξης·

β. την πρόληψη και καταστολή αγροτικών, περιβαλλοντικών και άλλων αδικημάτων που διαπράττονται σε αγροτικές εκτάσεις και αγροτικά κτήματα.

2. Η Ελληνική Αγροφυλακή συμμετέχει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της στην αντιμετώπιση κάθε έκτακτης ανάγκης, που προκύπτει από θεομηνίες και ατυχήματα ή άλλες καταστροφές σε περίοδο ειρήνης ή πολέμου, σε συνεργασία με τις συναρμόδιες αρχές και Υπηρεσίες, καθώς και στην εξασφάλιση της εθνικής

Παρ. 2: Άρθρο 2 του Ν. 3513/2006 (Φεκ 265Α')

Άρθρο 2

Συντάξιμος μισθός πολιτικών υπαλλήλων

Για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων λαμβάνεται υπόψη από 1ης Ιουλίου 2007 και ποσό εκατόν σороάντα ευρώ και ογδόντα λεπτών (140,80 €), το οποίο από την ίδια ημερομηνία υπόκειται σε κράτηση για κύρια σύνταξη.

Η διαφορά μεταξύ της κανονιζόμενης σύνταξης με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής και της σύνταξης που δικαιούνται τα πρόσωπα αυτά την 30ή Ιουνίου 2007, θα καταβληθεί τμηματικά, κατά ένα τέταρτο (1/4) ετησίως, με ημερομηνία έναρξης την 1η Ιουλίου 2007.

Οι συντάξεις όσων από τους ανωτέρω έχουν αποχωρήσει ή θα αποχωρήσουν έως και την 30ή Ιουνίου 2007 αναπροσαρμόζονται ολόκληρη από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

Παρ. 4: Παράγραφος 17 του άρθρου 4 του Ν. 3513/2006

17 Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3408/2005 αντικαθίστανται ως εξής:

α. Υπάλληλοι του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ. ή των ανεξάρτητων αρχών ή των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού ή των Ν.Π.Δ. των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, οι οποίοι μετατάσσονται ή μεταφέρονται σε θέσεις Υπηρεσιών ή Φορέων που διέπονται από διαφορετικό ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς από αυτό στο οποίο υπάγονταν μέχρι τη μετάταξη ή μεταφορά τους, δύναται, αντί της αυτοδίκαιης υπαγωγής τους στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης που διέπει το αντίστοιχο προσωπικό της νέας τους θέσης, να διατηρήσουν από την ημερομηνία της μετάταξης ή μεταφοράς τους το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς της θέσης από την οποία προέρχονται και όλη η εφεξής υπηρεσία τους στη νέα τους θέση θεωρείται ότι διανύεται στο καθεστώς αυτό. Η διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος από τους υπαλλήλους του προηγούμενου εδαφίου γίνεται με ανέκκλητη δήλωσή τους που υποβάλλεται στην Υπηρεσία ή το Φορέα στην οποία μετατάσσονται ή μεταφέρονται. Η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης είναι τρεις (3) μήνες και αρχίζει για όσους δεν έχουν ήδη μεταταγεί ή μεταφερθεί, από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, για όσους δε πρόκειται να μεταταγούν ή μεταφερθούν, από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής πράξης μετάταξης ή μεταφοράς.

β. Η ασφαλιστική-συνταξιοδοτική τακτοποίηση του προσωπικού από την ημερομηνία μετάταξης του ή μεταφοράς του, όπου συντρέχει περίπτωση, γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις οικείες διατάξεις του κάθε Φορέα.

γ. Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τη νομοθεσία των φορέων κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης για την ασφάλιση του ανωτέρω προσωπικού καταβάλλονται του μεν εργοδότη από τις υπηρεσίες στις οποίες μετατάσσεται ή μεταφέρεται, του δε ασφαλισμένου από τον ίδιο.

δ. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2320/1995 έχουν εφαρμογή, όπου συντρέχει περίπτωση, και για το προσωπικό της παραγράφου αυτής.

ε. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν για όσους έχουν μεταταγεί ή μεταφερθεί από την 1η Ιανουαρίου 2003 και μετά.»

Παρ.5: Περιήτωση θ' της παρ.2 του άρθρου 26 :
Ν. 3585/2007.

β. Επίδομα θέσης ευθύνης, οριζόμενο κατά βαθμό ως εξής:

α/α	Βαθμός	Επίδομα Θέσης Ευθύνης
A	Αγρονομικός Διευθυντής	130
B	Αγρονομικός Υποδιευθυντής	100
Γ	Αγρονόμος	50
Δ	Αρχιφύλακας	25

Το επίδομα αυτό καταβάλλεται και στην περίπτωση προσωρινής απουσίας του δικαιούχου από τα καθήκοντα του για οποιαδήποτε αιτία, αλλά όχι πέραν των δύο (2) μηνών συνολικά κατ' έτος. Σε περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων ανώτερου βαθμού, χορηγείται το επίδομα θέσης ευθύνης που προβλέπεται για το βαθμό αυτόν.

ΑΡΘΡΟ 15

Παρ. 1 Παράγραφοι 8 έως 13 του άρθρου 58 του Ν.Α. 164/2007.

8. Δεν καταβάλλεται από το Δημόσιο Ταμείο διπλή σύνταξη.

Δεν καταβάλλεται επίσης η σύνταξη αν ο συνταξιούχος διατελεί σε θέση εκτός από αυτές που αναφέρονται στην παρ. 1 αυτού του άρθρου εφόσον η υπηρεσία στη θέση αυτή παρέχει καταρχή δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο ή οπωσδήποτε λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό ή την αύξηση σύνταξης που καταβάλλεται από το Δημόσιο Ταμείο.

9. Επιτρέπεται η σύγχρονη καταβολή μέχρι δύο το πολύ συντάξεων ή σύνταξης και αποδοχών για τη θέση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο στους συνταξιούχους που παίρνουν πολεμική ή προσωπική σύνταξη, με τους οποίους εξομοιώνονται και οι πολιτικοί υπάλληλοι και στρατιωτικοί που τραυματίζονται σε υπηρεσία που συνεπάγεται επαυξημένο κίνδυνο ή από απρόοπτο συμβάν, καθώς και οι οικογένειες αυτών που σκοτώνονται.

Το ίδιο ισχύει και όταν απονεμήθηκε η σύνταξη στη χήρα σύζυγο και τα τέκνα του υπαλλήλου ή στρατιωτικού που σκοτώθηκε ή πέθανε από τραύματα εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία.

Επίσης το ίδιο ισχύει και για τα πρόσωπα του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του Κώδικα αυτού, όπως ισχύει, καθώς και τις οικογένειες όσων εξ αυτών έχουν πεθάνει.

Το συντάξιμο της υπηρεσίας για την οποία καταβάλλεται στην περίπτωση αυτή ο μισθός δεν αίρεται από τη σύγχρονη καταβολή της σύνταξης.

Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου εφαρμόζονται και για τους τέως αξιωματικούς και σπλίτες των ενόπλων δυνάμεων, τους τέως αξιωματικούς και άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος για τους οποίους έχει αναγνωρισθεί δικαίωμα σε σύνταξη από πάθημα (τραύμα ή νόσο) που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας τους.

Επιτρέπεται επίσης η σύγχρονη καταβολή μέχρι δύο το πολύ συντάξεων σε άγαμα παιδιά ορφανά και από τους δύο γονείς, μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους ή και μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους εφόσον σπουδάζουν, οπότε εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της περ. δ της παρ. 1 του άρθρου 5 του Κώδικα αυτού ή είναι ανάκανα κατά ποσοστό 80% και άνω.

10. Από μία υπηρεσία και από μία έξοδα από αυτή ένα μόνο δικαίωμα γεννιέται για σύνταξη από το Δημόσιο και ο δικαιούχος μπορεί να επιλέξει όποτε θέλει την καταβολή σ' αυτόν της πολεμικής ή της σύνταξης που του ανήκει από την ίδια υπηρεσία με βάση άλλες διατάξεις.

Αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου και ανεξάρτητα από το αν ο περιορισμός της αναγράφεται στις πράξεις ή αποφάσεις κανονισμού σύνταξης, ο Υπουργός Οικονομικών, ενασκώντας την αρμοδιότητά του για την εκτέλεσή τους, δε διατάσσει την καταβολή της δεύτερης σύνταξης.

Κατά των πράξεων ή παραλείψεων του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδονται σύμφωνα με το παραπάνω εδάφιο, δεν μπορεί να ασκηθεί κανένα ένδικο μέσα σε οποιοδήποτε δικαστήριο, εκτός από αυτό που αναφέρεται στην παρ. 4 του παρακάτω άρθρου 67.

Κάθε πράξη εντολής πληρωμής που εκδίδεται αντίθετα με την παράγραφο αυτή είναι άκυρη.

11. Αν από το θάνατο υπαλλήλου ή συνταξιούχου γεννιούνται για την οικογένειά του περισσότερα από ένα δικαιώματα σύνταξης, που απορρέουν από δική του υπηρεσία ή πάθημά του ή από τις συνθήκες του θανάτου του, η οικογένειά του δικαιούται με επιλογή της μόνο τη μία σύνταξη.

Το ίδιο ισχύει και για τις οικογένειες των δημόσιων υπαλλήλων, στρατιωτικών και συνταξιούχων γενικά που πέθαναν, στις οποίες αναγνωρίζονται περισσότερα από ένα δικαιώματα σύνταξης ειρηνικής ή πολεμικής περιόδου, τα οποία απορρέουν από υπηρεσία ή πάθημα του ίδιου προσώπου.

12. Εφόσον το άθροισμα των συντάξεων, που καταβάλλονται στο ίδιο πρόσωπο από το Δημόσιο Ταμείο, τα νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, τις τράπεζες και τα οποιασδήποτε φύσης ιδρύματα και επιχειρήσεις, είναι μεγαλύτερο από το σύνολο των αποδοχών ενέργειας του βαθμού με βάση τον οποίο κανονίστηκε η σύνταξη με ολόκληρο το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, το υπερβάλλον εκπίπτει από τη σύνταξη ή τις συντάξεις του Δημοσίου.

Οι περιορισμοί του προηγούμενου εδαφίου δεν έχουν εφαρμογή εφόσον ο συνταξιούχος στη διάρκεια της δημόσιας υπηρεσίας του είχε αποκτήσει το δικαίωμα να παίρνει εκτός από τις αποδοχές της δημόσιας θέσης και τις αποδοχές ή σύνταξη από άλλη πηγή.

Επίσης δεν έχουν εφαρμογή οι περιορισμοί αυτοί για τους συνταξιούχους του Δημοσίου που έχουν αποκτήσει δικαίωμα σύνταξης από υπηρεσία που παρασχέθηκε πραγματικά σε νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, τράπεζες και οποιασδήποτε φύσης ιδρύματα ή επιχειρήσεις.

13. Οι συντάξεις των οικογενειών των υπαλλήλων ή στρατιωτικών, που δολοφονήθηκαν στην υπηρεσία από τρομοκράτες ή άλλα άτομα λόγω της ιδιότητάς τους ή της ενάσκησης των καθηκόντων τους, εξομοιώνονται με πολεμικές.

Παρ. 4: Παράγραφος 7 του άρθρου 8 του Ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40Α).

7. Τα αιρετά όργανα των Ο.Τ.Α. που αναφέρονται στις διατάξεις του άρθρου 139 παρ. 1 του ν. 3463/2006 (ΦΕΚ 114 Α) και του άρθρου 11 παρ. 3 του ν. 3146/2003 (ΦΕΚ 125 Α) υποχρεούνται να επιλέξουν είτε τις αποδοχές της οργανικής θέσης από την οποία προέρχονται είτε τα έξοδα παράστασης που δικαιούνται, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, η καταβολή των αποδοχών της οργανικής θέσης από την οποία προέρχονται διακόπτεται.

ΑΡΘΡΟ 17

Παρ. 2: Άρθρο 3 και 7 του Ν. 2084/1992.

Άρθρο 3

Δικαίωμα - σύνταξης - προϋποθέσεις

1. Ο τακτικός δημόσιος υπάλληλος, ο οποίος λαμβάνει κάθε μήνα μισθό από το Δημόσιο Ταμείο, δικαιούται ισόβιας σύνταξης από το Δημόσιο:

α) Αν απομακρυνθεί της υπηρεσίας και έχει δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του.

Προκειμένου για μητέρες υπαλλήλους, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, αρκεί η συμπλήρωση του πενήτηκοστου πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας τους εφόσον έχουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Κατ' εξαίρεση για τις μητέρες υπαλλήλους που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, το κατά το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής όριο ηλικίας μειώνεται κατά τρία (3) έτη για κάθε παιδί και μέχρι του παντηκοστού (60ου) έτους.

β) Αν απολυθεί λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας που δεν οφείλεται στην υπηρεσία και έχει συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Ειδικά για όσους καθίστανται ανίκανοι λόγω ατυχήματος, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία ή κατά το προηγούμενο εδάφιο πενταετία μειούται στο ήμισυ.

γ) Αν απομακρυνθεί οποιαδήποτε της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας συνεπεία τραύματος ή νοσήματος, που προήλθε ηρόδήςως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας και την ηλικία του.

Οι συνέπειες του τραύματος ή του νοσήματος παρέχουν δικαίωμα σύνταξης εφόσον εκδηλώθηκαν το αργότερο σε ένα εξάμηνο από την ημέρα που απομακρύνθηκε ο υπάλληλος από την υπηρεσία μετά το πάθημα.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι προήλθαν εξαιτίας της υπηρεσίας χρόνια νοσήματα, τα οποία εκδηλώθηκαν μέσα σε τρία (3) χρόνια από το διαοισμό του υπαλλήλου στο Δημόσιο, ως τακτικού.

Αν αποδειχθεί ότι υπάρχει βαρύ πταίσμα του υπαλλήλου ως προς το πάθημα, δεν γεννιέται δικαίωμα σύνταξης, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής.

2. Οι δόκιμοι υπάλληλοι εξομοιούνται σε κάθε περίπτωση με τους τακτικούς ως προς το δικαίωμα για σύνταξη.

3. Οι μη μόνιμοι υπάλληλοι, οι νομάρχες, οι δημοτικοί και οι κτροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται για αυτούς στο άρθρο 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292 Α), σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού ως προς την ηλικία.

συνταξιοδότησης, τη συνταξιοδότηση λόγω παθήματος, καθώς και τη συνταξιοδότηση των γυναικών με ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή με τρία (3) τουλάχιστον παιδιά.

4. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο έχουν επίσης και οι κατηγορίες των υπαλλήλων, που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, εφόσον συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις της παραγρ. 1, καθώς και οι εκπαιδευτικοί αναγνωρισμένων σχολείων της αλλοδαπής και οι λοιπές κατηγορίες εκπαιδευτικών λειτουργιών, που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παραπάνω Κώδικα, εφόσον πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περιπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού.

5. Το πρόσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, το οποίο έχει υπαχθεί στη συνταξιοδότηση του Δημοσίου με τις διατάξεις του ν.1618/1985 (ΦΕΚ 30 Α), και του άρθρου 48 του ν.1613/1988 (ΦΕΚ 248 Α), εξακολουθεί να συνταξιοδοτείται από το Δημόσιο με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού.

117

δ: Οι δικαστικοί λειτουργοί και το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οι οποίοι πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της περιπτ. α' και των περιπτ. β', γ και ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων καθώς και τις προϋποθέσεις των διατάξεων των περιπτ. β' και γ της παρ. 1 του άρθρου αυτού αποκτούν δικαίωμα σύνταξης χωρίς την προϋπόθεση της ηλικίας, που προβλέπεται από τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της περιπτ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Το όριο ηλικίας δεν ισχύει για τις γυναίκες δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και για τις γυναίκες που ανήκουν στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εφόσον οι ανωτέρω κατηγορίες γυναικών έχουν ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, και συμπληρώνουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περιπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν ισχύει για όσους διορίζονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

Στρατιωτικές συντάξεις

Άρθρο 7

Δικαίωμα - σύνταξης - προϋποθέσεις

1. Ο στρατιωτικός δικαιούται ισόβιας σύνταξης από το Δημόσιο εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των επόμενων παραγράφων.

2. Στρατιωτικός νοείται αυτός, που υπηρετεί στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία, στο Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό Σώμα, ως αξιωματικός, ανθυπασπιστής ή οπλίτης ή αυτός, που κατά το νόμο αντιστοιχεί στους βαθμούς αυτούς, ανεξάρτητα από το όπλο, σώμα, κλάδο ή ειδικότητα που ανήκει.

3. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται σύνταξης:

α) Αν απομακρυνθεί εκουσίως των τάξεων και έχει συμπληρώσει δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, και το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του.

β) Αν απομακρυνθεί των τάξεων λόγω φυσικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία και έχει συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Ειδικά για όσους καθίστανται ανίκανοι, λόγω ατυχήματος που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η κατά το προηγούμενο εδάφιο πενταετία μειούται στο ήμισυ.

Προκειμένου για γυναίκες στρατιωτικούς, που έχουν ανήλικα ή ανήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

4. Οι μόνιμοι στρατιωτικοί, οι οποίοι πληρούν τους λοιπούς όρους και προϋποθέσεις του άρθρου 28 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης χωρίς την προϋπόθεση της ηλικίας, που προβλέπεται από την περιπτ. α' της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

5. Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περιπτ. α' της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν ισχύει για όσους κατατάσσονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

ΑΡΘΡΟ 18

Παρ. 1: Δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 18 του Ν.Δ. 169/2007.

Επίσης θεωρείται ως συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας ο χρόνος αδείας των διατάξεων των παραγράφων 1 των άρθρων 51 και 53 του ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α') με την προϋπόθεση της καταβολής από τον υπάλληλο των προβλεπόμενων ασφαλιστικών εισφορών.

Παρ. 2: Παράγραφος 2 του άρθρου 17 του Ν. 2084/1999

2. Για την αναγνώριση των υπηρεσιών της παρ. 2 του άρθρου 4 καταβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο η ασφαλιστική εισφορά, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου αυτού, υπολογιζόμενη επί του συνόλου των πιάσης φύσεως αποδοχών του κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

Η αναγνώριση γίνεται με πράξη της αρμόδιας διεύθυνσης συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στην οποία καθορίζεται ο αναγνωριζόμενος χρόνος, το ποσό που πρέπει να καταβληθεί, καθώς και ο τρόπος καταβολής, ο οποίος ορίζεται σε τόσες μηνιαίες δόσεις, όσες είναι οι μήνες που αναγνωρίζονται. Το ποσό αυτό μπορεί να καταβληθεί εφάπαξ, οπότε παρέχεται έκπτωση 10%.

Η επιμέλεια για την είσπραξη του ποσού ανήκει στην υπηρεσία του υπαλλήλου.

ΑΡΘΡΟ 19

Παρ. 1: Άρθρο 12 του Ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 51 Α').

Άρθρο 12
Οργανισμοί Σύνδεσης

1. Για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. των οποίων οι συντάξεις διέπονται από δημοσιούπαλληλικές συνταξιοδοτικές διατάξεις, ορίζεται το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δια της 47ης Διεύθυνσης Συνταξιοδοτικής, Νομοπαρασκευαστικής Εργασίας, Ενστάσεων και Προσφυγών, ως Οργανισμός Σύνδεσης για τις συνταξιοδοτικές σχέσεις των εν λόγω υπαλλήλων με τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους ή ασφαλισμένους, οι οποίοι πριν από την είσοδό τους στις υπηρεσίες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είχαν ασφαλισθεί διαδοχικά σε περισσότερους από έναν φορείς κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον ο τελευταίος από αυτούς εφαρμόζει δημοσιούπαλληλικές συνταξιοδοτικές διατάξεις.

3. Για όλους τους μισθωτούς ή μη μισθωτούς και ανεξάρτητα από το αν έχουν ασφαλισθεί σε περισσότερους από έναν φορείς κοινωνικής ασφάλισης, ορίζεται το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) ως Οργανισμός Σύνδεσης.

4. Οι ανωτέρω Οργανισμοί Σύνδεσης ενεργούν τη σχετική αλληλογραφία μεταξύ των αρμόδιων φορέων κοινωνικής ασφάλισης και της αρμόδιας Διεύθυνσης της Διοίκησης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Παρ. 5: Τρίτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 10
N. 2592/1998.

Ο ενδιαφερόμενος από την ημερομηνία που φέρει το εν λόγω έγγραφο κοινοποίησης πρέπει σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών να δηλώσει εγγράφως στον ελληνικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης, μέσω της Διοίκησης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εάν αποδέχεται τη μεταφορά του αναλογιστικού ισοδύναμου από το Ελληνικό Σύστημα στο Σύστημα Συνταξιοδότησης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Παρ. 6: Άρθρο 11 του N. 2592/1998.

Άρθρο 11 Υπολογισμός αναλογιστικού ισοδύναμου

1. Το αναλογιστικό ισοδύναμο που μεταφέρεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος νόμου υπολογίζεται ως εξής:

α. Για την περίπτωση κύριας ή επικουρικής σύνταξης, ως το γινόμενο του συντελεστή του αναλογιστικού ισοδύναμου επί το ποσό της μηνιαίας σύνταξης που θα εδικαιούτο ο αιτών κατά την ημερομηνία περιέλευσης της αίτησής του στον Όργανισμό Σύνδεσης, ανεξάρτητα από τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων απονομής σύνταξης και επί τον αριθμό των ετησίως καταβαλλόμενων, σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου φορέα, μηνιαίων συντάξεων.

β. Για την περίπτωση εφάπαξ παροχής, ως το γινόμενο του συντελεστή του αναλογιστικού ισοδύναμου επί το ποσό της εφάπαξ παροχής που θα εδικαιούτο ο αιτών κατά την ημερομηνία περιέλευσης της αίτησής του στον Όργανισμό Σύνδεσης και ανεξάρτητα από τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων απονομής της εφάπαξ παροχής.

2. Ο συντελεστής του αναλογιστικού ισοδύναμου της προηγούμενης παραγράφου προκύπτει από τους Πίνακες, με αριθμό 1 έως και 25 του άρθρου 14 του παρόντος νόμου και προσδιορίζεται από το συνδυασμό της ηλικίας του υπαλλήλου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης στη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της ηλικίας έναρξης πληρωμής της σύνταξης ή της εφάπαξ παροχής του.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία προκύπτει από τις καταστατικές διατάξεις των ασφαλιστικών φορέων αδυναμία υπολογισμού του αναλογιστικού ισοδύναμου, το θέμα θα ρυθμίζεται με απόφαση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας, οι πίνακες του άρθρου 14 ανασυντάσσονται σε περίπτωση που θα υπάρξει μεταβολή των παραμέτρων με βάση τις οποίες συντάχθηκαν ή εκδίδονται συμπληρωματικοί Πίνακες, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο.

5. Ο Οργανισμός Σύνδεσης κατά την πραγματική μεταφορά του αναλογιστικού ισοδύναμου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του παρόντος νόμου, βεβαιώνει τόσο τη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσο και τον ενδιαφερόμενο ότι το μεταφερόμενο ποσό αποτελεί το αναλογιστικό ισοδύναμο των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που οφείλονται κατά την ημερομηνία περιέλευσης της αίτησης στον αρμόδιο Οργανισμό Σύνδεσης από τους ελληνικούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, στους οποίους είχε υπαχθεί ο υπάλληλος πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ότι είναι απαλλαγμένο από κάθε είδους φόρο ή κράτηση.

